

Alle Vrouwen aan de Macht

Blijspel van Peter De Pauw voor 3d2h

Dit stuk wordt uitgegeven in eigen beheer. Wens je een speeltoelating te bekommen, volg dan onderstaande regeling:

Stap 1: download de speeltoelating voor **Alle Vrouwen aan de Macht** op de website www.peterdepauw.com of vraag ze aan bij de auteur zelf. Vul ze in en verzend ze ondertekend naar de auteur.

Peter De Pauw
Fortbaan 86
2160 Wommelgem
0473/701.389
regisseur@telenet.be

Stap 2: Na ontvangst van een getegentekende versie hebben jullie alvast een kopieer- en speeltoelating voor **Alle Vrouwen aan de Macht**. Je kan met een gerust hart de repetities aanvatten.

Stap 3: Ruim voor de aanvang van de eerste publieke vertoning licht je SABAM in om aan de auteursrechten te voldoen, via het indienen van de 'aanvraag tot toelating theater en dans'. Meer informatie hierover op www.sabam.be. Indien je groep is aangesloten bij opendoek, kan je ook via opendoek.be een aanvraag indienen.

PERSONAGES:

Maria De Wit, politica

Vera, haar vrouw

Petrick De Rooi, haar jonge (mannelijke) tegenstander

Conny De Simpele, haar huisarts

Optionele rol: Eric Kistenmaker, beroepsklager. Uitleg over deze rol staat achteraan de brochure.

DECOR:

Een woonkamer met aan de jardinkant een bureau vol papieren en verkiezingsmateriaal met daarboven een raam dat uitziet op de wereld. Het is guur en donker buiten. Achteraan bevindt zich de inkomdeur van de werkkamer met daarachter de hall. De overige muurruimte wordt ingenomen door een immense boekenkast vol met antieke boeken. Aan de courzijde staat een luxueuze, dure leren tweezit met een bar(kast) naast. Centraal staat een bijhorende éénzit.

SCENE 1 : Vandaag

De telefoon gaat op het bureau. Hij blijft onophoudelijk rinkelen. MARIA DE WIT komt binnen. Zij gaat gekleed in een deftig kledingstuk dat veel te strak zit. Onder haar arm heeft ze de krant geklemd. In haar hand een glas Whisky. Zij heeft geen zin om op te nemen.

Maria Ja, ja. Geduld, ik kom er aan. Ziet gij niet dat ik bezig ben?

De telefoon blijft rinkelen. Maria besluit toch nog eerst zijn glas bij te vullen. Maria gaat naar de telefoon.

Maria Goedemorgen, Maria De Wit. Waarmee kan ik u helpen? ... Ja, dag mijnheer. ... Ja, de Donksesteenweg, die ken ik, ja. Daar laat ik mij iedere ochtend door rijden in mijn BMW. Vertel het eens, wat is het probleem? ... Oei, dat is niet goed. En was dat een groot minibusje die uw zoontje heeft overreden? ... Niet zo groot dus. En wat wilt ge nu dat ik daar aan doe? ... Enkelrichting invoeren? ... Dat moeten we onderzoeken mijnheer. En had u ook een voorkeur? ... Van de Kapelsesteenweg naar de Bredabaan. Wel daar zal ik zeker werk van maken. ... Ja mijnheer. Dat is beloofd. Onze partij is er toch om mensen te helpen, nietwaar. ... Nee ik heb het hier opgeschreven (niet) en ik bespreek het als eerste op onze volgende vergadering. ... Dag mijnheer, en denk aan mij bij de volgende verkiezingen hé.

Maria legt de hoorn neer. Ze richt zich bij haar "lange parlés" rechtstreeks tot het publiek.

Maria Wat een lulleman was me dat. (*imiteert*) "Och madam De Wit, mijn zoontje is overreden door een camion voor de deur van mijn huis. Ge zou daar echt eens iets aan moeten doen. De verkeersveiligheid moet dringend verhoogd worden in de straat". (*gewoon*) Jaja, tarara. Wie denken ze wel dat ze zijn? De burgemeester van Brasschaat?

====PROLOOG=====

Maria gaat in de zetel zitten. Ze wil haar krant beginnen lezen, maar zodra haar achterwerk de zetel raakt, gaat de telefoon alweer. Maria zucht. Ze neemt nog een slok van haar glas en staat dan rustig op. Ze neemt de telefoon bijna vloekend op.

Maria Goedemorgen, Maria De Wit. Waarmee kan ik u helpen? ... Ja, dag mijnheer. ... Ja, de Donksesteenweg, die ken ik, ja. Daar laat ik mij iedere ochtend door rijden in mijn BMW. Vertel het eens, wat is het probleem? ... Oei, dat is niet goed. En had ge dat minibusje al lang? ... Pas op het oud ijzer staat hoog tegenwoordig. ... En wat wilt ge nu dat ik daar aan doe? ... Enkelrichting invoeren? ... Dat moeten we onderzoeken, mijnheer. En had u ook een voorkeur? ... Van de Bredabaan naar de Kapelsesteenweg. Wel daar zal ik zeker werk van maken. ... Ja mijnheer. Dat is beloofd. Onze partij is er toch om mensen te helpen, nietwaar. ... Nee ik heb het hier opgeschreven (niet) en ik bespreek het als eerste op onze volgende vergadering. ... Dag mijnheer, en denk aan mij bij de volgende verkiezingen hé.

Maria legt de hoor weeral neer.

Maria Wat kunnen venten toch zagen. (*bedenkt zich iets*) Haha. Op zich wel handig. Mijnheer daarnet wou van links naar rechts kunnen rijden en deze mijnheer van rechts naar links. Als ik nu niks verander, hebben ze alle twee hun zin. Gedaan met klagen. Eindelijk tijd voor mijn krantje.

Maria gaat in de zetel zitten. Ze zit nog maar net of de telefoon gaat alweer.

Maria Zeg, wat is dat hier? Een telefooncentrale? Ik moet mij laten sponsoren door Proximus. Die verdienen fortuinen met de telefoontjes die ik binnenkrijg. Ach ja, laat maar bellen. Waarschijnlijk iemand die zijn straat verkeersvrij wil maken.

Maria leest verder in haar krant. Vera komt haastig op. Zij gaat naar de telefoon.

Vera Zeg, kunt gij dat niet opnemen? Het is waarschijnlijk toch voor u.

Maria Dat weet ge toch niet?

Vera Dit is een privé-nummer. Al wie dat er hier op belt, heeft de nummer persoonlijk van u gekregen.

Maria Er bellen anders wel veel buitenstaanders op. Verkeerd verbonden misschien?

Vera Dat weet ge toch pas als je opneemt?

Maria Neemt dan op. Trouwens, ik had het niet gehoord. Ik was al zo ver in mijn krant verdiept geraakt.

Vera Och, onnozele. Gij gaat nog eens veranderen in een krant, maar ge zult rap bij het oud papier liggen.

Vera neemt de telefoon op.

Vera Hallo, met Vera De Wit, waarmee kan ik u helpen? ... Ah, Petrick De Rooi. Hallo Petrick. Zijt gij al terug? Ge komt toch subiet? We zijn in blijde verwachting. ... Ah, ja, nee dat geeft niet. Ik zal 't wel aan Maria zeggen. Dag Petrick. (*ze haakt in*) Het was Petrick.

Maria Dat had ik nu nooit kunnen raden zie. Trouwens, ik hoop niet dat ge in blijde verwachting zijt van die kloot.

Vera Hij is onderweg naar hier, maar hij zal wat later zijn. Zijne vlieger had eerst vertraging en nu zit hij vast in de Donksesteenweg.

Maria Die weet ik niet liggen.

Vera Die loopt van de Kapelsesteenweg naar de Bredabaan. Of andersom. Het is maar langs waar ge er in rijdt.

Maria Ah. Bedankt voor de info.

- Vera** Zeg, wat scheelt er eigenlijk? Gij zijt precies zo slechtgezind de laatste tijd. Is er iets?
- Maria** Ik zou niet weten wat.
- Vera** En toch is er iets.
- Maria** Maar nee.
- Vera** Slecht geslapen?
- Maria** Ik slaap altijd slecht. Dat weet ge.
- Vera** Hebt ge het soms te druk?
- Maria** Te druk? Ikke? Te druk? Toch niet op een maand voor de verkiezing zeker. Hoe komt ge daar nu bij? Het enig wat ik moet doen is laat vergaderen, flyers uitdelen en vriendelijk lachen tegen mensen die ik van haar nog pluimen ken en die uiteindelijk toch stemmen op de verkeerde partij. Hoe zou ik het nu druk kunnen hebben?
- Vera** Ziet ge het. Gij hebt last van stress.
- Maria** Ik heb geen stress. Ik doe het op mijn gemak.
- Vera** Soms kan “het op u gemak doen” ook al vermoeiend zijn. Ge moet het wat rustiger aandoen op uwe leeftijd. Ge zijt niet meer bij de jongste.
- Maria** Hoe oud denkt gij dat ik ben?
- Vera** Wat is dat nu voor een vraag? Als uw vrouw WEET ik dat ge 58 zijt.
- Maria** En is dat nu een moment om aan stoppen te denken?
- Vera** Voor de meeste mensen wel ja. De meeste mensen beginnen dan al uit te bollen. Die doen het wat rustiger aan op het werk en die gaan al eens een keertje meer naar het theater, opera,
- Maria** Zijt ge er weer met uwen opera?
- Vera** ... Gewoon genieten van de schoon dingen van het leven, ziet ge?
- Maria** *(kijkt haar aan van top tot teen)* Nee, dat zie ik nu niet graag zie, die schoon dingen van u. Och zeg. Als ik over de 60 ben zal ik wel zien. Ik zit nu al lang genoeg in de politiek om er nog één ambtstermijn bij te doen. En als ik die helemaal mag uitdoen ben ik tegen dan 64. Dan zullen we nog wel eens klappen.
- Vera** En dat betekent dat ge de komende zes jaar weeral geen enkele avond meer thuis gaat zijn.
- Maria** *(zijdelings)* Om op uw gezicht te zitten zien zeker...

Vera Huh?

Maria Ik heb geen zin om heel de avond voor TV te hangen. Ik zit zo niet ineen. Wat is daar nu op tegenwoordig. Niks. Zelfs met al die digitale zenders is er nog geen bal op. Geeft mij dan maar een goeie vergadering. Dat is beter dan al die “familie” en “thuis” brol.

Vera Ik vind thuis nochtans een van de betere series.

Maria Weet ge wat ze eens op TV zouden moeten geven: “het leven zoals het is – de politiek” Dat is nog schrijnender dan al die “luchthavens” en “komen etens” samen.

Vera Hele dagen zatlapperij filmen op café zeker?

Maria Ja dat hoort er bij hé. Den beste politiek wordt nu eenmaal gevoerd tussen pot en pint.

Vera Luistert Maria, ene goeie raad. Denkt er is over na. Meer vraag ik niet. Als het niet meer gaat moet ge stoppen...

Maria Ik zal wel zien.

Vera ... En liever vandaag dan morgen. Voor dat ge het weet krijgt ge het aan uwen tikker. Dan kunnen ze u tussen zes planken afvoeren op verplicht pensioen.

Maria Ik heb liever dat ze mij met geheven kop op een draagberrie van het strijdtoneel weg moeten dragen, dan dat ik de aftocht moet blazen met mijne staart tussen mijn benen.

De bel van de voor deur gaat.

Vera Dat zal Petrick zijn. Denkt er maar eens over na.

Vera gaat de voordeur openen. Maria gromt binnensmonds. Als ze weg is:

Maria Eigenlijk heeft ze wel gelijk. Het vraagt te veel tegenwoordig. Het wordt gewoon te zwaar. Weet ge, vroeger kon ik er nog tegen dat ik pas om twee uur in bed lag, maar tegenwoordig gaan mijn blaffetuurtjes ook om 10u naar beneden. En als ik mij opboei tijdens vergaderingen krijg ik soms zo'n pijn op mijn borst. Ik moet Conny daar ook eens naar laten kijken.

Ze gaat een glaasje whisky inschenken.

Langs de ene kant wil ik wel stoppen, maar ja, ik ga die Patrick niet zo maar laten winnen. Als die kloot aan de macht komt zijn we verder van kant. En, onder ons gezegd en gezwegen, ik ben het beste tegengewicht voor die kerel. Die noemt zichzelf ambitieus. Ha! Ik noem het een machtsgeile peut. Die blaast zichzelf altijd helemaal op als er iets tegen hem beslist wordt. Een van de dagen ontploft hij nog eens.

Vera komt binnen met Petrick.

Maria Hier hebt ge Pat De Peut.

Petrick en toen zei die andere tegen die ene: “Wel doet er dan wat koud water bij”...

Beiden lachen hard

Vera Dat is een goede. Die moet ik onthouden.

Petrick Die vind ik persoonlijk een van de beste jokes die ik ooit heb gehoord. Kort maar krachtig.

Vera Maar gij kunt dat ook hé, moppen vertellen. Ik kan dat niet. Ik kan ze amper onthouden. Zeg, gij ziet er weer goed uit. Schoon kleurtje. Was het goed weer in Spanje?

Petrick Dominicaanse Republiek. Ik heb twee weken op de Dominicaanse Republiek gezeten. En ja, het was daar prachtig weer. Bakken zon, dat doet een mens deugd.

Vera *(naar Maria, die doet of ze doof is)* Ik ben daar nog nooit geweest. *(terug tot Petrick)* Dat lijkt me bijzonder schoon daar.

Petrick Moet ge zeker eens doen. Stralende zon, helderblauwe zee, witte stranden en de grieten daar zwemmen rond in hun blote ... afin, een zaligheid.

Vera In ieder geval beter als dat zuur weer van hier. Dat heeft hier de laatste veertien dagen niks anders gedaan dan geregend.

Petrick Ja, als die zure regen op uw gezicht valt op de moment dat ge de parking opwandelt in Zaventem, weet ge dat uw vakantie voorgoed gedaan is. Volgens mij vreet die regen zelfs dat bruin van uw gezicht.

Vera en Petrick lachen. Maria komt het onderonsje verstoren.

Maria Uw vliegtuig is niet neergestort, zie ik.

Petrick En uw madam is hier ook, zie. Nee. Spijtig voor u, maar ik ben viever dan ooit. Dag Maria.

Maria Patrick. Alles OK?

Petrick Ja. Zoals het hoort, alive and kicking.

Maria Weeral moppen aan het vertellen?

Petrick Bah, ik had er toevallig weer eentje gehoord van dien Amerikaan die naast mij zat op de vlieger. Die moest ik toch even delen, niet? En ik zie ons Veraatje zo graag lachen.

Vera Ach, Petrick. Ge maakt me nog verlegen.

Maria Ja. Ze wordt al zo rood als een overrijpe tomaat. Ons Veraatje, ons Veraatje, ...
"Ons" zou zich beter met zijn eigen vrouw bezighouden.

Vera Dat is juist. Linda is er niet bij?

Petrick Nee, die wou al meteen de was gaan doen en naar haar poes gaan zien, ge weet hoe dat gaat. Maar... ik kwam eigenlijk voor Maria.

Vera Ik heb het begrepen. Ik zal de dames maar laten, zeker? Als ge nog iets nodig hebt, moet ge het maar laten weten. Moeten jullie al iets drinken?

Petrick Nee hoor schat. We zullen het zo wel redden.

Vera Goed. Dan ga ik maar.

Petrick Dag schoonheid.

Vera (*bijna verliefd*) Dag Petrick.

Maria rolt met haar ogen. Vera gaat af.

Maria Ik heb iets van hier genomen.

Petrick Oh ja, daar wil ik anders ook wel wat van. Doe mij maar een martini, on the rocks.

Maria Ik heb geen rocks in huis.

Petrick Dan maar puur.

Maria neemt een fles en wil ingieten.

Petrick Dry als het kan.

Maria zet zuchtend de fles weg en neemt een andere. Ze giet dit in een glas en geeft Petrick zijn drinken. Ze nemen een slok.

Petrick Schol.

Maria Schol. Zeg, wat is dat allemaal? Loopt gij mijn vrouw een beetje te versieren? Je weet dat misschien niet, maar ze is niet geïnteresseerd in mannen.

Petrick Dat weet ik. Dat is gewoon wat gezwets. Ge moet vrouwen laten voelen dat ze knap zijn en zelfs de meest mottige doos geeft aan u een voorkeursstem.

Maria Ik hoop dat die van mij slim genoeg is om op mij te stemmen.

Petrick Ik kom juist terug van een fantastische reis en ik ben goed gezind, dat is alles. Die vrouwtjes op de Dominicaanse... man, man, man. Ik heb daar het een en het ander

gezien. Die vrouwtjes hebben niet veel aan, die zijn schoon gebouwd en altijd gretig om met u... aan den toog te hangen, als ge begrijpt wat ik bedoel.

Maria Serieus?

Petrick Het zal nog niet.

Maria Dan moet ik daar precies ook een naartoe.

Petrick Doen!

Petrick drinkt zijn glas in één teug leeg en geeft het aan Maria die het tegen haar zin gaat bijvullen.

Petrick Volgens mij is den alcohol daar wel veel straffer als hier. Die dames werden daar allemaal zat. Het was gewoon elke dag prijs.

Maria En wat zei die van u daarvan?

Petrick Die weet dat niet.

Maria Die was er toch bij?

Petrick Natuurlijk. Maar die kan niet tegen die warmte van ginder. Die lag de hele tijd in ons kamer onder de ventilator. En die zal dat ook niet te weten komen, zij gerust. *(dreigend naar Maria)* Ik ga ze het in ieder geval niet vertellen. Man, ik voel mij als herboren.

Maria Ik zie het. Maar volgens mij hebt ge dat kindersmoeleke al langer.

Petrick U even opladen voor de storm van de verkiezingen, dat vind ik nog altijd een fantastische therapie. Ik heb gewoon alle stress achter mij gelaten toen ik naar daar vertrok. Ge zou dat ook eens moeten doen.

Maria Stress is voor watjes.

Petrick Maar er is niks mis met op vakantie gaan. Ik ga altijd als de verkiezingen er aan komen. Ge moogt toch geen fluit doen als de sperperiode is ingegaan. Ik ruik gewoon de overwinning al. Yes!

Maria Neen, dat was ik daarnet, sorry. Trouwens, zo zeker zou ik van die overwinning niet zijn.

Petrick En waarom niet? De kiezers dragen mij op handen.

Maria Ja, recht naar buiten. Nee, nee. Er gaat niets boven de gevestigde waarde.

Petrick De mensen kiezen voor een ambitieus plan.

Maria De burgers kiezen voor ervaring en maturiteit, niet voor snotapen die nog nat achter hun oren zijn.

Petrick Komaan Maria, wat zijn je nu? 60?

Maria Hé...

Petrick Gepasseerd? Het is toch niet meer wat het geweest is.

Maria Een vos verliest wel haar haren, maar niet haar streken.

Petrick Maar een vos met alzheimer loopt toch ook niet zo rap meer achter de kiekens.

Petrick lacht luid.

Maria Hela, een beetje meer eerbied voor mijn grijze haren, ja?

Petrick Uiteraard. Veel respect. Maar uw tijd van gaan is gekomen. Het wordt tijd dat ge plaats maakt voor de nieuwe garde. Er moeten nieuwe mensen komen, die hun vernieuwende blik kunnen werpen op de problematiek. Echte "problem solvers". Mensen zoals ik.

Maria Zijn ge zot? Gij toch niet zeker. Jongen, gij ziet nog groen achter uw oren. Toen dat ik begon met politiek hing jij nog aan uw moeders borst. Nee, nee. Gij moet nog te veel leren. Om mij van de troon te stoten moet ge vroeger opstaan.

Petrick Ik wil u alleen waarschuwen. Volgens de peilingen...

Maria Met getallen kunt ge alles bewijzen.

Petrick Volgens de peilingen gaat ge een serieuze nederlaag tegemoet. De mensen zijn niet vergeten wat ge begin dit jaar hebt uitgespookt met de stadskas.

Maria (*staat geprikkeld recht*) Zwijgt me daar over. Dat moet ik elke keer weer horen.

Petrick Voila!

Maria (*kwaad*) Maar het klopte toch achteraf. Die firma moest ons inderdaad nog geld. Maar dat zetten ze dan niet in de krant. Ik had verdomme een recht van antwoord moeten eisen. Dat er geld te kort was, dat zetten ze in het groot op de voorpagina, maar dat het een misverstand bleek te zijn, dat zetten ze nog niet tussen de overlijdensberichten.

Petrick Ja, de pers. Ge kunt er heel groot door worden, maar een simpel gazet kan u met één artikeltje als een vlieg tot spijs slagen.

Maria Ik geef niet op. De mensen zijn dat toch al bijna vergeten, zeker?

Petrick Dat weet ik nog zo niet. Maar goed. Dat is uw probleem. Maar zeg niet dat ik u niet gewaarschuwd heb.

Petrick lacht luid.

Maria Ach, Een gewaarschuwde vrouw telt voor twee. Ge krijgt het dus dubbel zo lastig de komende verkiezing.

Ze drinken nogmaals van hun glas.

Petrick Waarvoor ik eigenlijk naar hier kwam, ik kwam nog eens horen of ge klaar waart voor het debat van volgende maand?

Maria Uiteraard. Hoe kunt ge daar nu niet voor klaar zijn. De vragen zijn gekend, de antwoorden voorbereid, de messen geslepen,... ik ben klaar om u in de pan te hakken.

Petrick Jaja. We zullen wel zien.

Maria Daar durf ik mijn joker op inzetten.

Petrick Hou uw joker maar even bij. Ge moet het vel van de beer niet verkopen voor hij geschoten is. Trouwens, ik win deze keer! Ik voel het.

Maria Ach, Patrickske, de meeste dromen zijn bedrog.

Petrick “I’m your worst nightmare”, Maria. Ik ben uw nederlaag stap voor stap aan het voorbereiden. Wees maar op uw hoede.

Maria Altijd, als ik in de buurt van oplichters ben.

Petrick Afijn, ik moet gaan. Ik moet nog wat recupereren van mijn... jetlag. *(geeft een vettige knipoog naar Maria en drinkt zijn glas ad fundum leeg)* Maria, salut.

Maria Patrick. Succes, maar ook niet te veel. Juist genoeg om tweedes te worden.

Petrick Het spel is begonnen. Salut. Ik laat mezelf wel uit. Doe de groeten aan ons Veraatje.

Petrick verdwijnt.

Maria Ons Veraatje, ons Veraatje. Precies of hij is er al jaren mee getrouwd. *(tot het publiek)* Dat bedoel ik nu met een omhooggevallen kloot. Die denkt dat hij al gewonnen is. Man, ik haat mensen die zo zijn, zo doen alsof ze al gewonnen zijn en de ander dan in zijn gezicht uitlachen als het zo ver is. Ongeacht wie er ook wint, als je minder kopstemmen haalt dan Patrickske, moet je dat voor de rest van je leven horen...

Verdomme hé. Eigenlijk ben ik wel een beetje bang voor de uitslag. Die peilingen in de krant tonen inderdaad aan dat die kleine snotaap mij de das zal omdoen bij de verkiezing. Maar ja, ik kan mij toch ook niet zo maar gewonnen geven. Ik had dat vroeger ook altijd. Als we Monopoly speelden moest ik altijd winnen. Ik kan echt niet tegen mijn verlies. En als ik dan dat hotel op de Meir moest betalen sloeg ik het bord altijd van tafel ...

Maria begint zich op te boeien.

Zie, ik moet een manier vinden om mij dat gezichtsverlies te besparen. Maar opgeven, dat is niet aan mij besteed. Dat staat niet in mijn woordenboek. Stilstaan is achteruit gaan. Ik heb niet voor niets al die jaren gezwogen om te staan waar ik nu sta ...

Ze krijgt een kramp in haar hartstreek en wrijft er over in de hoop het te stoppen.

Verdomme hé. Ik krijg weer kramp in mijn borst. Dat is van de stress. Die kikker doet mij nogal wat aan. Al dat gepieker, ik word daar fysiek ziek van. Dat is de nagel aan mijn doodskist. Ik krijg het nog eens aan mijn hart van die ... Maar, wacht eens, dat is het! Ik weet het! Ik moet gewoon ... Vera! Vera! ... Help! Help! ...

Maria gaat theatraal op de grond liggen en zoekt een goede houding. Desnoods legt ze eerst een kussentje voor haar hoofd.

SCENE 2 : een halfuur later

Conny, dokter in gewone kleren, komt Maria onderzoeken die in de zetel zit. Maria heeft haar kleed los gedaan, zodat ze met ontblote borstkast op de zetel ligt. Ze lijkt een zwaar gevelde vrouw. Ze zucht en kreunt. Vera laat de dokter binnen. Ze is enorm overstuur bezorgd.

Vera Wat ben ik blij dat je zo snel kon komen. Ik ben helemaal over mijn toeren.

Conny Rustig aan. Probeer eerst even op adem te komen en vertel eens wat er gebeurd is.

Vera Ik weet niet wat er gebeurd is. Ik hoor haar tot in de keuken roepen en als ik kom zien ligt ze hier languit op het tapijt. Haar ogen draaiden weg en ze lag daar maar te... liggen.

Conny En lag ze daar al lang?

Vera Ik weet het niet. Ze was van alles aan het bespreken met Petrick. Wat er gezegd is en hoe lang Petrick al weg is weet ik niet. Ik weet het echt niet. Ik weet het echt niet.

Conny Kalm aan, Vera. Dat is hier geen ondervraging, hé.

Conny gaat naar Maria.

Conny Dag Maria.

Maria *(zielig)* Ja, meisje...

Conny Ik ben niet gewoon zo'n dringende oproep te krijgen voor u. Ik zat bij God nog bij een andere patiënt. Ik was net die zijn sixpack aan het aftasten omdat hij last had van krampen. Ik hoop dat ge een grondige reden hebt om mij te laten komen. Vertel het eens. Wat is er allemaal aan de hand?

Maria *(zielig)* Ik weet het niet. Ik denk dat ik even weg ben geweest, maar ja, zeker weet ik dat ook niet. Ik was met de Patrick aan het praten en we hadden wat woorden. Als hij is doorgegaan heb ik pijn gekregen. Zo van uit het niets.

Conny En toen?

Maria Toen? Niks meer. Het eerste wat ik me nog herinner is dat Vera bij mij stond en vertelde dat ze de dokter had gebeld.

Conny En waar had ge dan zeer?

Maria In mijn borst.

Conny Hebt ge ambras gemaakt?

Maria Nee. Alé, toch niet meer dan anders.

- Conny** Hebt ge u speciaal over iets opgeboeid?
- Maria** Bwah, nee. Ineens kreeg ik dat.
- Conny** Wat kreeg je dan?
- Maria** Zo van die pikkende... steken. En van die hete... warmteaanvallen.
- Conny** Vapeurs?
- Maria** (*Blij met de suggestie*) Dat ook ja. En kramp, man, zo'n harde kramp.
- Conny** Waar kreeg je dat?
- Maria** Hier, in de zetel.
- Conny** Ik bedoel: waar aan uw lichaam?
- Maria** Het was precies of ze spanden een koord rond mijn borstkast. Ik kon amper ademen.
- Conny** En verder?
- Maria** (*zoekt een nieuw symptoom. Plots*) Kloppingen, heel den tijd. Kloppingen dat ik had in mijn hart, kadoem..., kadoem..., kadoem....
- Conny** Dat op zich is niet slecht.
- Maria** (*voelt dat het niet pakt*) Maar niet zomaar een kadoem, hé. Het was meer zo... een samentrekken van mijn hartspier, geloof ik.
- Conny** Dat doet ze al jaren.
- Maria** Maar ook in mijn maag. En overal. En die koorts. Man ik gloeide gewoon. Ik denk dat als ge het licht zou hebben uitgedaan, ge mij nog zou hebben zien liggen.
- Conny kijkt bedenkelijk naar Vera.*
- Conny** En had je pijn aan uw polsen of uw armen?
- Maria** Niet dat ik weet.
- Conny** En dat hebt ge daarjuist voor de eerste keer gekregen?
- Maria** Ja. Ge kent mij nu toch. Ik ben toch nog een viriele madam.
- Conny** Jaja, als ge uw eigen gelooft.
- Maria** Hela.

Conny Ik zou toch maar oppassen met zulke uitspraken. Ge zij geen dertig meer. Vooruit, zet u eens even vooraan in de zetel. Dan kan ik u onderzoeken.

Conny onderzoekt Maria met de stethoscoop.

Maria Oei, ha, ha, dat is koud.

Conny Daar kunt ge toch wel tegen?

Maria Tegen die kou wel, maar niet tegen dat kriebelen. Ha, ha.

Conny (*tot Vera*) Een kleine van vier heeft er niks aan. (*tot Maria*) Kunt ge eens diep inademen? (*Maria ademt zwaar in*). Uitademen (*Ze ademt uit*). In...

Maria ademt opnieuw in. Omdat er geen "uit" komt, kijkt hij bang afwachtend naar Conny. Die geeft uiteindelijk het verlossend woord.

Conny Uit...

Maria Ah.

Maria ademt eindelijk uit. Daarna stopt Conny haar onderzoek.

Conny Ik hoor niks.

Maria Tja. Dat ziet er niet goed uit dan.

Conny Ik bedoel niks speciaals. Alleen, kadoem, kadoem, kadoem...

Maria Ziet ge het wel. Man, man, man, dat is niet goed.

Conny Er is niks mis met uw kadoem, kadoem, kadoem. Dat klinkt bij elke normale mens hetzelfde.

Maria En mijn longen?

Conny Er zit geen ruis op. Niet op uw longen, niet op uw hart. Ik denk dat gij zo gezond zijt als een vis. Hebt ge iets verkeerd gegeten? Sommige mensen kunnen daar enorme kramp van krijgen.

Vera We hebben gewoon wortelstomp met worst gegeten.

Maria Maar misschien is er wel iets aan mijn maag. Hoort eens naar mijn maag.

Conny Ik zal eens voelen. Ga daar eens liggen.

Maria gaat met veel moeite op de tweezit liggen. Ze ontbloot haar buik (of Conny voelt door haar kleding). Conny duwt op de maag van Maria. Maria moet weerom lachen.

Maria Haha. Dat kittelt.

- Conny** Zit nu toch eens stil. Hoe kan ik u nu deftig onderzoeken?
- Maria** Ja zeg! Wat kan ik er aan doen dat gij koude handen hebt.
- Conny** Dat is een teken van gezondheid.
- Maria** En ge hebt een natte neus ook zeker, gelijk als bij de honden? Ik zal straks eens onder uw kinnetje krabben.
- Vera** En dokter?
- Conny** Zegt maar Conny. We zijn nu toch al lang genoeg vriendinnen.
- Maria** Gij zijt wel een dure vriendin, hé. Zeker als ge in het weekend op bezoek komt.
- Vera** Ik weet het wel dat we al lang vriendinnen zijn. Maar als ik u als dokter laat komen, dan zijt gij ook dokter. Wel, wat is er allemaal mis? Toch niks ernstig? Is het haar hart?
- Conny** Ik denk dat er vooral wat mis is in Maria haar bovenkamer.
- Conny geeft Maria een koortsthermometer. Deze steekt ze in haar mond.*
- Conny** Hier, meet jij ondertussen uw koorts maar.
- Vera** Ik wist al langer dat er daarboven bij hem iets niet juist is, maar om hem dan ziek te noemen ...
- Maria** *(haalt de thermometer uit haar mond)* Hela, een beetje beleefd, hé. De patiënt kan jullie nog wel goed horen, hoor.
- Conny** *(tot Maria)* Dan is met uw oren ook al niks mis. *(Conny stopt de thermometer terug in Maria's mond.)* En hou dat in uw mond. *(Dan tot Vera)* Ik kan niet direct iets vinden. Het is nu ook niet dat ze er ziek uit ziet.
- Vera** Ik maak mij wel zorgen. Zou het kunnen dat er iets is dat we niet vinden?
- Conny** Dat kan altijd. Maar ik zou me daar geen zorgen over maken. Volgens mijn eerste bevindingen is er niks aan de hand.
- Vera** Gewoon wat last van de stress, dokter?
- Conny** Conny. Zo iets ja. En anders moeten we haar meenemen naar het ziekenhuis om haar eens binnenste buiten te keren.
- Maria** *(haalt de thermometer uit zijn mond)* Laat het uit, hé.
- Conny** Goed. Laten we eens kijken. 37.2 Dat is normaal.

Maria Voor mij is dat veel, hoor.

Conny Ik denk dat je helemaal niet ziek bent.

Maria (*binnensmonds*) Verdomme, hé.

Conny Gewoon wat overgestresseerd. Ge zij niet meer bij de jongste en uw werk is niet echt rustgevend, nietwaar?

Maria probeert haar volgende truc. Ze doet alsof ze blind is en paniekerig.

Maria Oh nee. Wat gebeurt er? Vera? Waar zijt gij? Ik zie u niet meer staan.

Vera Zeg. Zo ziek zijt ge nu ook weer niet. Ik sta hier.

Maria Ik zag u niet. Conny stond voor u. (*Ze probeert een volgende truc*) Vera, ik heb dorst.

Vera Ga dan drinken halen.

Maria Ik ben wel ziek, hé. Ik word draaiërig als ik recht sta.

Vera Ja, ja. Daarjuist met Petrick te veel dubbele whisky's gedronken zeker? Dat symptoom hebt ge al langer dan vandaag.

Maria Ik wil een glas water. Straks droog ik helemaal uit.

Vera Ge weet de kraan staan.

Maria Gaat gij dat niet halen voor mij? Straks droog ik helemaal uit. En daarbij Conny moet mij nog verder onderzoeken.

Conny Ik ben anders wel klaar met mijn onderzoek. Ik moet zelfs geen briefje voor de apotheek schrijven. Met gewoon wat platte rust kom je er wel denk ik. Alé, ik ga dan maar eens.

Maria Vera! Ga nu een glas water halen. Ge hebt gehoord wat mevrouw de dokter gezegd heeft. Ik moet platte rust houden. Daarbij. Ik ben te zwak om zelf iets te gaan halen. En mijn keel voelt zo droog aan. Kuch, kuch. Ik spreek alleen nog watjes.

Vera Het is al goed. Ik ben al weg. Als jij ziek bent, dan ben je precies een man. Als die ook maar iets mankeren, kunt ge er ook niks meer mee aanvangen. Die gaan ook dood van een simpele verkoudheid.

Vera gaat af om een glas water te halen. Maria veert recht, springt over de zetel en klampt Conny vast. Conny schrikt.

Conny Wat? Een mirakel! Wat is dit?

Maria Ge moet goed naar mij luisteren. Ik heb niet veel tijd om het uit te leggen. Vera staat hier binnen de kortste keren terug in de kamer. Gij moet mij helpen.

- Conny** Hoe? Wat? Ik weet niet wat ge wilt zeggen?
- Maria** Zwijgt. Ik heb u in onze jaren vriendschap nog niet veel gevraagd. Klopt?
- Conny** Klopt.
- Maria** En wij zijn toch vriendinnen die op elkaar kunnen vertrouwen? Klopt?
- Conny** Klopt.
- Maria** En die serieus wat over hebben voor elkaar, klopt?
- Conny** Klopt. Ik zit hier precies bij een schrijnwerker...
- Maria** Geen tijd voor grapjes nu. Ik ben heel dat politiek gedoe een beetje beu. Pas op, versta mij niet verkeerd. Ik heb dat altijd graag en goed gedaan, maar trop is te veel en te veel is trop. Ik wil er mee stoppen en gij moet mij daarbij helpen. Ik heb er over nagedacht en er een eind aan maken lijkt me de beste oplossing. Conny, ik ben te oud aan het worden. Er komt sleet op de formule. Ik kan het niet meer aan.
- Conny** Ge zijt 58. Dat is toch nog niet te oud. Zou je dat nu wel doen?
- Maria** Honderd procent zeker.
- Conny** Ge hebt nog zo veel in het verschiet.
- Maria** Het kan alleen nog maar achteruit gaan. Ik heb het beste gehad. Vanaf hier gaat het alleen maar bergaf.
- Conny** Wie zegt dat?
- Maria** De Patrick. En, ik zeg het niet graag, maar hij heeft gelijk deze keer.
- Conny** Zeg, gij kent die Petrick toch al langer dan vandaag. Die kletst maar wat uit zijn nek. Dat is toch ook een politicus, net als jij.
- Maria** En toch heeft hij gelijk. Ik heb besloten er een streep onder te zetten.
- Conny** En uit ethisch oogpunt mag ik als dokter niet helpen bij euthanasie.
- Maria** Euthanasie?
- Conny** Ik kan dat niet. Gij zij een te goede vriendin.
- Maria** Waar hebt gij het over?
- Conny** Nu mag je vragen wat je wil, maar niet dat ik mee help om u om zeep te helpen.
- Maria** Pardon?

Conny Als ge uw eigen van kant wilt maken, doet ge dat maar in uw vrije tijd. Niet als ik er bij ben. Trouwens heb jij er al eens over nagedacht wat er dan met Vera moet gebeuren?

Maria Wat heeft Vera hier mee te maken?

Conny Dat arm schaap gaat helemaal alleen achter blijven. Ik vind dat eigenlijk zeer egoïstisch dat ge daaraan denkt zonder Vera daarin gehoord te hebben. Ik zal die nogal eens moeten opvangen.

Maria Conny.

Conny Als jij er niet meer bent, gaat die natuurlijk een andere levenspartner nodig hebben. Die taak zal ik dan op mij moeten nemen, als vriendin van de familie.

Maria Conny.

Conny Het zal een zware dobber zijn om te dragen, maar het is de enige manier als jij er niet meer bent ...

Maria Conny! Niet zo galopperen. Zo rap zijt ge van mij niet vanaf. Ik ben nog niet van plan mijn pijp aan Maarten te geven. Daar moet ge mij toch al in kennen zeker? Nee, nee, meisje.

Conny En ik dacht ...

Maria Gij dacht verkeerd. Nee. Ik wil ...

Maria kijkt de gang in, ploft snel terug in de zetel en speelt haar ziekte weer uit. Conny blijft even verbaasd staan. Vera komt terug binnen.

Vera Hier zie. Hier is uw glaasje water. Nog iets van doen, schat?

Maria Wel, nu dat ge het toch vraagt. Kunt ge boven eens een pilleke tegen de koppijn gaan halen. Dan pak ik dat gelijk in met dat water. En een Dafalanneke hé. Ik verdaag die rommel van Aspro of Brufen niet. Daar keert mijn maag altijd van om en dat is geen gezicht, zo'n naveltje op uwe rug. Haha. Oh! Het doet zelfs zeer als ik lach. Haha. Au! Dat is een goede mop hé, Conny?

Conny staat er als van de hand Gods geslagen bij.

Conny Eu ... ja. Ja. Een navel.

Vera Wat is er? Gij hebt precies een spook gezien.

Conny Eu ... spoken, ja. Nee. Nee, ik ... ik heb mij vergist daarnet en ik was daar nog even over aan het nadenken.

- Vera** Vergist? Toch niet in diagnose? Het is wel iets ernstig? Ge houd toch niks achter de hand voor mij?
- Conny** Nee, natuurlijk niet. Ik zou niet durven.
- Vera** Ze moet toch naar het ziekenhuis? Moet ik al een koffer pakken?
- Conny** Nee. Het was over wat Maria had gezegd.
- Maria** Niks, lieveling, ik heb niks gezegd, maar zij dacht dat ik iets zei.
- Vera** Wat dacht ge dan dat zij zei?
- Conny** Zij zei dat ze er een einde aan wou maken ...
- Vera** Een einde? Aan wat?
- Maria** (*krachtig*) Aan die koppijn waar ik nu al heel de tijd mee zit. Hoe zit dat nu met die pijnstillers. Met hier te staan tetteren zal het niet overgaan hoor, Vera. Ge had al terug moeten zijn.
- Vera** Amai. Gij zij difficile vrouwke vandaag. Maar bon, het is goed. Ik ben al weg. Als er iets is, roept ge maar, ik ben zo terug.

Vera verdwijnt weer.

- Conny** Vertelt snel voort. Want ge hebt mij nieuwsgierig gemaakt.
- Maria** Goed, wat ik al heel de tijd wou zeggen ...
- Conny** Ja vertel. Ge wilt u niet van kant maken ...
- Maria** Nee.
- Conny** Dat is al positief.
- Maria** Zwijgt. Luistert. Volgens de laatste verkiezingspeilingen...
- Conny** Ach, met getallen kunt ge alles bewijzen.
- Maria** Dat weet ik, maar zwijgt nu eens een minuutje. Uwen tater staat ook niet lang stil, hé.
- Conny** Ik wil het gewoon weten.
- Maria** Zwijgt dan.
- Conny** Oké. Vanaf nu zwijgt ik als een graf. (*ritst zijn mond toe*) Zip.

- Maria** Als ge nu niet maakt dat ge zwijgt leg ik u subiet persoonlijk in uw graf ... (*Conny zwijgt eindelijk*) dank u ... Volgens die peilingen zou ik de komende verkiezingen een serieuze nederlaag lijden. Petrick zou met de helft van mijn stemmen gaan lopen. Ik wil dat risico niet lopen. Ik heb besloten dat de tijd rijp is dat ik me terugtrek uit de politiek om mezelf en mijn Veraatje wat meer in de watten te leggen. Wat meer snoepreises, en fin, ge weet wel ... Maar ik wil niet dat de Patrick zo maar met de pluimen gaat lopen. Die vernedering kan ik niet aan. Daarom heb ik een plan bedacht.
- Conny** En daar hebt ge mijn hulp voor nodig?
- Maria** Goed maatje. Gij zijt dan toch slimmer als dat ge er uit ziet. Dat jarenlang studeren heeft toch nog iets achtergelaten. Ik wil mij ziek laten melden. Als ik een serieuze ziekte kan oplopen, heb ik een gegronde reden om mij uit de verkiezingen terug te trekken. Dan moet een ander maar in mijn plaats gaan zetelen.
- Conny** En jij wil dat ik u een ziekte aan de hand doe? Ik ben wel een dokter, geen ziekteverspreider.
- Maria** Niet echt hé, idioot. Ik wil niet echt geveld worden. Gij moet mij een valse diagnose stellen. Verzint maar wat. En met die diagnose heb ik een goed excuus om niet meer aan al die zever van de verkiezingscampagne te moeten meedoen. Dan kan ik op pensioen.
- Conny** Maar die lijsten zijn toch al gemaakt? Daar kunt ge toch niet meer onderuit.
- Maria** Ze mogen al mijn kopstemmen hebben. Misschien maakt die ziekte mij zelfs nog populairder. Het gepeupel heeft graag een underdog. Sympathie voor de zwakkere mensen, dat werkt goed.
- Conny** Ik weet het toch niet goed.
- Maria** Toe Conny. Gij zijt toch mijn vriendin? Zoiets hebt ge toch over voor mij. Één leugentje om bestwil. Verzint maar een diagnose; het is allemaal gelijk wat ge mij geeft. En ik speel dat spelletje wat voort tot na de verkiezingen. Daarna genees ik op spectaculaire wijze en is alles achter de rug. Simple comme bonjour.
- Conny** En kunt gij dat wel volhouden? Ik zou dat toch eens eerst met Vera willen bespreken. Ik zal het haar eens gauw gaan vragen.
- Conny wil naar de deur gaan. Maria houdt haar tegen.*
- Maria** Nee! Dat moogt ge niet doen. Vera mag hier niks van weten. Die verraadt haar eigen binnen de kortste keren. Die klapt altijd hare mond voorbij.
- Conny** Ik weet het toch niet, hoor. Kunt ge u niet gewoon vroegtijdig terugtrekken?
- Maria** Pardon?
- Conny** Van de verkiezing, bedoel ik.

- Maria** Ah.
- Conny** Kunt ge niet gewoon op pensioen gaan?
- Maria** En die kloot van een Patrick gelijk geven zeker? Dat groentje beweert dat ik te oud ben voor de politiek; dat ik versleten ben.
- Conny** Dan heeft hij toch gelijk?
- Maria** Zijt ge zot? Die Patrick komt dansen op mijn graf.
- Conny** He, het was maar een voorstel. En ga jij dat doen alsof je ziek bent, wel aankunnen?
- Maria** Ik kan zwijgen. En met ons Vera kan dat toch geen probleem zijn. Die is nu toch ook al twee keer voor mij iets gaan halen. Dat wordt een luxeleven de komende weken.
- Conny** Voor u wel ja. Maar zo met Vera haar ... nu ja ... dingetjes rammelen, ik weet niet of ze daar zo met gediend gaat zijn.
- Maria** Daar zorg ik wel voor.
- Conny** Trouwens, ik lieg niet graag. Ik kan dat ook niet goed.
- Maria** Dat maak ik achteraf wel goed. Met een cruise of zo.
- Conny** Ik vaar niet graag.
- Maria** Niet voor u. Voor Vera.
- Conny** Ah. Als ge er met een cruise vanaf komt, dan is het goed.
- Maria** Moet gij ook iets hebben, misschien?
- Conny** Probeert gij mij nu om te kopen?
- Maria** Iedereen heeft zijn prijs.
- Conny** Dat had ik van u niet verwacht.
- Maria** Wat dacht ge van een goede fles champagne?
- Conny** *(breekt)* Gij weet dat champagne mijn zwakke plek is.
- Ze lachen samen. Zeer amicaal.*
- Maria** Uiteraard. Hoeveel flessen hebben wij niet samen soldaat gemaakt?
- Conny** Ja. Waar is den tijd. Waar is den tijd.

Maria Wel, wat wordt het? Vier flessen?

Conny Ik weet het toch zo niet.

Maria Zes? Komaan. Wat wordt het?

Maria ziet Vera aankomen en speelt terug dat ze ziek in de zetel ligt. Vera komt binnen met de pilletjes.

Vera Ik heb alles doorzocht. Ik vind alleen maar Brufen. Ik zal straks wel naar de apotheker gaan voor Dafalgan. *(ze geeft het pilletje)* En nog iets ernstig gevonden, dokter?

Conny Conny.

Vera Oh ja, hum, Conny?

Lange stilte. Conny overdenkt de situatie.

Vera Wel?

Maria Ja, Conny, beste vriendin, wat is de diagnose?

Maria imiteert het ontkurken van een champagnefles, maakt een drinkbeweging en daarna alsof ze zat is. Als Vera dit ziet, plots:

Maria Amai, dat pilletje begint al te werken. Ik word er al zattekes van. Wel, Conny?

Weerom stilte. Conny overdenkt de situatie.

Conny Vera, kom eens zitten. Ik moet u iets ernstig melden.

Vera Oei.

Vera zet zich.

Conny Ik heb net even getelefoneerd met het universitair ziekenhuis. En die hadden minder prettig nieuws. Maria heeft een ongelooflijk zeldzame ziekte. Die komt maar bij enkele mensen op de hele wereld voor. Maria heeft de ziekte van ... eh... "temperatura electica".

Maria Geweldig. Ik bedoel, wel, wel, wel...

Vera Dat klinkt gevaarlijk.

Conny Op zich niet gevaarlijk of besmettelijk. De ziekte wordt gekenmerkt door hoge koortsaanvallen, ijl worden in het hoofd en ...

Maria En hoestbuien. Kuch, kuch...

Conny *(verveeld)* En hoestbuien.

Vera En is dat voor altijd?

Conny Nee. Dat zou vanzelf moeten overgaan over een maand...

Maria doet achter Vera haar rug teken: twee.

Conny ... of twee.

Vera Dan pas?

Conny Bij die anderen is dat ook vanzelf gestopt. Één Amerikaan is er wel van gestorven, maar ja, dat is eigenlijk ook gestopt dan. Alleen...

Vera Alleen wat Conny?

Conny Ze moet de komende maanden binnen blijven. Zo veel mogelijk rusten. Rusten, rusten en nog een rusten. En ik vrees dat zij de politiek voorlopig...

Maria doet achter Vera haar rug teken: langer.

Conny ... om niet te zeggen voor altijd, ook best laat voor wat het is.

Maria *(overdreven dramatisch)* Het is niet waar!

Vera Verdomme hé. Dan kan ze een nieuwe overwinning wel op haar buik schrijven.

Conny Ik vrees van wel ja.

Maria *(overdreven dramatisch)* Spijtig. Het heeft niet mogen zijn. Maar ja. Uw gezondheid hebt ge niet in de hand.

Vera Neen, dat is waar. Kunt ge nu geloven dat ik daar even niet goed van wordt?

Conny Ja. Ik moet zelf ook nog even bekomen.

Vera Dat klinkt serieus. Ge zij toch zeker dat het niet dodelijk is voor Maria?

Conny Die kans is klein. Onkruid vergaat niet.

Maria Zal het gaan, ja?

Vera Wat ge nu allemaal vertelt heeft ook wel enorme gevolgen. Zijt ge echt zeker dat er op korte termijn niks meer verandert?

Conny Het is te zeggen...

Maria *(snel onderbrekend)* Heel zeker. Ge gaat onze goeie vriendin haar diagnose hier toch niet in twijfel trekken.

- Vera** En moet daar iets van medicatie tegen genomen worden?
- Conny** Nee. Tegen zo'n vrouw, ik bedoel ziekte, bestaat nog geen medicijn. Daar valt trouwens niet veel tegen te doen. Dat gaat even rap weer weg als dat het gekomen is.
- Maria** Alleen af en toe wat alcohol kan het genezingsproces wel versnellen.
- Conny** Ja! Ik bedoel, ja? Dat zal dan wel, zeker.
- Vera** En hoe krijgt ge dat?
- Conny** Daar was mijn collega niet erg duidelijk over. Het lijkt niet besmettelijk, maar hoe je het dan wel krijgt? Iets genetisch zeker?
- Vera** Verdomme. Waarom moet ons dat nu weer overkomen. Het kan ook niet altijd goed blijven gaan, hé. Ik was er echt van overtuigd dat mijn Maria weer zou winnen. Ik had al champagne in huis gehaald.
- Conny** Mm, lekker.
- Maria** Die geraakt wel op. Geen paniek.
- Conny** Ik zal wel komen helpen als het niet anders kan.
- Vera** Dat is lief. Maar ik kan mijn vrouwtje wel alleen aan, voorlopig.
- Conny** Ik bedoelde eigenlijk die ... (champagne) Enfin, ik ga dan maar.
- Maria** Zijt ge nu al weg? Het begon net leuk te worden.
- Conny** Ik heb nog andere klanten, serieuze klanten. Goed, ik zal nog een briefje schrijven voor de ziekenkas. Dat is dan honderdvijftig euro.
- Vera EN
Maria** Pardon?
- Conny** Ja, Speciale diagnoses vragen om speciale tarieven.
- Vera** Wat is er nu zo speciaal...
- Maria** *(snel)* Niks! Niks. Oké. We zullen dat wel betalen. Ik euh... Vera, wilt gij Conny betalen? Ik heb niks op zak.
- Vera** Ja lap, als er betaald moet worden ben ik ineens de kostwinner, of wat? Ja, Conny, sorry, maar met zo veel geld loop ik nooit op zak.
- Maria** Vera! Wat maakt dat nu uit wie dat er betaalt. Weet ge wat. Ik zal het zelf wel betalen.

Maria doet alsof het haar veel moeite kost om recht te komen.

Conny Ik zal het anders wel eens krijgen.

Maria Voila, zie. Nu hoor ik praten.

Vera Moet ik u buiten laten?

Conny Nee. Ik vind de weg wel.

Maria Salut.

Conny Salut. En, courage hé, Vera.

Conny kust Vera en verlaat de kamer.

Maria Goh, goh. Ik zit op rozen.

Vera Is er iets?

Maria Ik krijg plots allemaal steken in mijn gat. Ik heb precies een doornstruik in mijn onderbroek zitten. Vera, geef mij de telefoon eens.

Vera Ik denk wel dat ge nog voldoende energie hebt om zelf naar die telefoon te stappen.

Maria Ik ben wel ziek, hé.

Vera En ik ben er niet goed van. Ik moet even gaan zitten.

Vera gaat zitten.

Maria Oké, oké. Ik ben al onderweg. Ooh, alles doet zeer. Ik kan amper mijn voeten vooruit krijgen.

Maria strompelt zielig doend naar de telefoon aan de overzijde van de kamer. Vera kijkt dit tafereel bedenkelijk aan. Maria belt Petrick.

Maria Ha Petrick, alles goed? ... Ja, zeg, gij vraagt u waarschijnlijk af waarom ik u nog eens bel? ... Ja, ik weet dat we elkaar deze morgen nog maar net gezien hebben. Maar ik heb ... Nee, ik ... Haha, grappig. Nee eigenlijk niet. Waar ik je eigenlijk voor bel, ge zou dringend terug naar hier moeten komen ... Nee, ik kan niet zeggen voor wat. Ik bedoel, toch niet over de telefoon. Kom maar gewoon af ... Hoe ge wilt eerst weten voor wat? Petrick, luistert, het is dringend. Zeer dringend. *(Vera in de ogen kijkend)* Het is een zaak van leven en dood, letterlijk. Laat alles vallen en kom af ... Wel, dat is dan goed. Tot subiet.

Maria legt de hoorn in.

Vera Amai, gij kunt een mens ook nog al eens ongerust maken. Zo erg is het nu toch ook weer niet.

Maria Ik zou er toch maar niet zo gerust in zijn. Voor ge het weet zijt ge... weduwe De Wit.

Maria gaat weer zitten.

Vera Zwijgt maar. Ge moet het ongeluk niet afroepen.

Maria Ik heb misschien nog maar enkele maanden, wat zeg ik dagen, of misschien zelfs uren te leven. Geef mij eens pen en papier.

Vera Daar is den bureau, daar vind je vast wel wat. Ge komt er juist van.

Maria Het is al goed.

Ze gaat opnieuw strompelend en mompelend naar het bureau.

Vera Waarom hebt gij trouwens papier nodig?

Maria *(knipoogt naar het publiek)* Ik ga mijn testament schrijven.

Vera Onnozelaar. Over een paar weken zijt ge er ongetwijfeld weer bovenop. Dan zijt ge weer zo fris als een hoentje.

Maria Ik loop hier anders momenteel rond als een kip zonder kop. Ik zie vlekken voor mijn ogen. *(richting Vera)* Grote dikke vlekken.

Vera Om grapjes te maken zijt ge toch niet te ziek?

Maria Ik maak geen grapjes.

Vera Merci, hoor. Wij hebben toch geen testament nodig? Alles gaat toch automatisch naar mij, als langstlevende partner?

Maria Dat is het hem juist.

Vera Ah zo! Ge wilt niet alles aan mij geven?

Maria Jawel, maar er zijn nog wel wat kleinigheidjes die ik wil regelen. *(knipoogt naar het publiek)* Voorwaarden.

Vera Voorwaarden? Gij zijt zot.

Maria *(schrijft)* Dit is de laatste wilsbeschikking Maria De Wit, ... GROOT politica. Mijn kapitaal dient als volgt verdeeld te worden:

Punt 1: Mijn partij dient een bronzen buste te laten maken die ter mijner nagedachtenis op het hoofdkwartier geplaatst moet worden. Indien dit gebeurt, zullen zij 10 000EUR krijgen voor de partijkas.

Vera 10 000EUR?

- Maria** Een kleinigheidje... Punt 2: Verder wil ik dat er een rekening geopend wordt op naam van mijn allerliefste (*kijkt Vera glimlachend in de ogen*)... hond.
- Vera** Zwanst gij nu?
- Maria** ... zodat hij gedurende zijn ganse leven, elke dag via home-delivery een verse biefstuk krijgt.
Punt 3: De rest van MIJN kapitaal, alsook MIJN huis en MIJN inboedel gaan naar m'n vrouw...
- Vera** Ah, toch?
- Maria** (*onverstoord*) In ruil hiervoor dient zij elke dag mijn graf te bezoeken gedurende minstens de komende vijf jaar.
- Vera** En gij...
- Maria** (*Heft zijn hand op om haar stil te houden en schrijft verder*) Anders krijgt ze niks.
- Maria ondertekend het testament en plooit het op om in een envelop te steken.*
- Vera** (*bijna kokend*) En gij wilt dat ik u de komende maanden help en verzorg? Dan zijt ge goed bezig.
- Maria** Pas maar op, of ik geef uw aandeel... ook aan den hond. Ge zou beter wat meer begrip hebben voor mijn uitzichtloze situatie. Ik ben een politica die gedwongen wordt om te stoppen en dat doet zeer.
- Vera** Ik zal subiet eens laten voelen wat zeer doen is.
- Maria** Dat snijdt tot diep in mijn hart.
- Vera** Wat ge niet hebt kan geen zeer doen.
- Maria** Merci, zeg.
- Vera** (*toegeeflijker*) Maar goed. Ge hebt gelijk. Ongeacht of het nu kort of langdurig is dat ge ziek zijt, ik kan me wel voorstellen dat dat moeilijk voor u is: opgeven.
- Maria** Ik geef niet op, ik word gedwongen om te stoppen.
- Vera** Dat is toch hetzelfde?
- Maria** Bijlange niet. Ik zou nooit opgeven. Ik ga door zolang ik kan.
- Vera** (*nuchter*) En nu kunt ge niet meer.
- Maria** Wrijf het er nog maar wat in, ja.
- Vera** Ik vind het erg genoeg.

Maria Als Conny zegt stoppen, dan stop ik. Ik heb het er moeilijk mee, heel moeilijk, maar ik doe het... voor u.

Vera Voor mij? Dat zou dan het eerste zijn in jaren.

Maria Dat bedoel ik nu juist. Ik wil voor altijd bij u zijn. En dan bedoel ik niet in een urne op de schouw.

Vera Charmeur!

Maria Ge had gelijk deze morgen. Nog eens zes jaar, zonder u... En uiteindelijk, wat is het nut van door te gaan tot ge er bij neervalt als ge thuis zo'n lief en charmant, sexy vrouwtje hebt zitten?

Vera Gij ijlt. Volgens mij zijt gij echt ziek.

Maria *(veert betrappt recht)* 'tuurlijk. Denkt gij soms dat ik sta te liegen?

Maria hoest om haar woorden kracht bij te zetten.

Vera Nee, ik geloof u. Maar als ge zoiets begint te zeggen ... Vooruit ga maar terug in uw zetel liggen. Gij moest toch rusten van Conny?

Maria Ja, maar nu ook weer niet zo hard, hé...

Vera Tut, tut, tut, ge kunt niet voorzichtig genoeg zijn. In uw zetel.

Maria Maar...

Vera Als ge wilt dat ik voor u zorg zult ge ook moeten luisteren.

Maria wordt in de zetel geduwd door Vera.

Maria Het is al goed. Ik zit al. Schenkt mij dan nog maar een whisky in... alstublieft.

Vera Zo mag ik het horen. En ge krijgt van mij een klein beetje whisky.

Maria Hoe zo? Een klein beetje?

Vera Van whisky wordt ge dik. Nu dat ge het toch gezond aan wil doen, kunt ge maar beter wat minderen met alcohol. Hier zie.

Maria Merci. Dat is wel heel weinig. Dat is verdampt nog voor het mijn lippen raakt.

Vera En nu ga ik voor het eten zorgen. Ik zal voor u een krop sla wassen. Met een worteltje. Dat is gezond.

Maria Ik dacht dat we vanavond biefstuk met frieten gingen eten?

Vera Ik wel ja. Houdt gij het maar bij gezond.

Maria Ik heb ook vlees nodig om te genezen.

Vera Rood vlees is ongezond voor u. Gij krijgt salade.

Maria (*mokkend*) Ik ga straks wel naar het frituur. Een goede curryworst en een friet speciaal. Zie, als ik nu niet zo uitgedroogd was geweest, had het water in mijn mond gekomen.

Vera Ik zal subiet nog wat water brengen. Zorgt gij er maar voor dat ge niet uit die zetel komt, begrepen?

Maria Jawohl, commandant.

Vera gaat naar de keuken. Van zodra ze weg is gaat Maria aan de deur kijken of de kust veilig is en schenkt zich dan een dubbele whisky bij in. Ze gaat weer in de zetel zitten en giet met een flinke teug de alcohol binnen. Op dat moment komt Vera terug binnen.

Vera En waagt het niet om uw whisky bij te vullen. Die portie is groot genoeg voor vandaag.

Maria verslikt zich en spuugt alles weer uit.

Vera God straft onmiddellijk. Ge zij gewaarschuwd.

Maria Amai, straf spul.

Vera gaat weer naar buiten.

Maria Amai, dat scheelde niet veel. Ik moet Vera misschien nog wel een beetje bijsturen, maar ik denk dat ik dit wel gewoon kan worden. En als de verkiezingen achter de rug zijn, keer ik weer terug naar het gewone leven, als ik dit kan missen tenminste. Ik zou dit wel jaren kunnen volhouden ...
En dan moet ge straks die Patrick zijn gezicht zien. (*imiteert*) “Hoe gij doet niet meer mee? Mijn hele campagne is gebaseerd op onze strijd. Die heeft miljoenen gekost“ ... Waar blijft die peut trouwens? Hij ging onmiddellijk naar hier komen. Ach ja, zo'n politici, daar kunt ge toch echt niet op rekenen...

De bel van de voordeur gaat.

Maria Ah, daar zult ge hem hebben. Als ge van de duivel spreekt, ziet ge de Patrick. Haha. (*alsof hij weer ziek is*) Vera. Vera!

Vera komt opgestormd.

Vera Ja, is er iets mis? Ge hebt toch niet terug iets aan uw hart? Alles in orde?

Maria Ja, natuurlijk. Gij zult moeten opendoen. Ik zou wel willen, maar ik weet niet of ik sterk genoeg ben. En ik mag trouwens van u niet uit mijn zetel.

Vera Het is al goed hoor, klein jonk. Ik ben hier nu toch.

Vera gaat opendoen.

Maria En dan nu. Toneelspelen avant la lettre. Daar kan « Janneke Declair » nog een puntje aan zuigen.

Maria zet haar ziekste gezicht op. Vera komt binnen met Petrick.

Maria Amai, jullie bleven lang weg. Ik dacht dat ik hier alleen zou doodgaan en dat jullie onderweg al de koffietafel waren gaan regelen.

Petrick Ik vrees dat ik niet kan volgen.

Vera Mevrouw Maria hier, wordt sinds kort op haar wenken bediend. Als ze zegt dat ik moet springen wil ze dat ik vraag hoe hoog.

Petrick Nu ja. Zo'n vaart zal het wel niet lopen zeker, Vera meisje?

Vera Amai nog niet. Ze heeft het hoog in haar bolleke vandaag.

Maria Merci, Vera. Maakt maar dat ge weg zijt. Wij hebben belangrijke dingen te bespreken.

Vera Oké. Als er iets is, roept hé? Of stuurt de Petrick naar de keuken ...

Vera gaat weer de keuken in.

Petrick Zeg, wat was er nu zo dringend dat ik onmiddellijk naar hier moest komen? Ik zat juist midden in een, wel ja, meeting zullen we maar zeggen, met mijn secretaresse. Zeg, wat is dat allemaal tussen Vera en u?

Maria Ach, Petrick. Ik heb slecht nieuws voor u.

Petrick Ik hoop dat het de moeite is. Ik heb niet de gewoonte mij te laten storen in een meeting, en zeker niet door iemand van een ander partij. Ik heb net al de pers gebriefd over het debat dat we gaan voeren volgende maand. Shoot!

Maria Ge kunt uw plannen voor de verkiezingsstrijd best aanpassen.

Petrick Hoe?

Maria Er is een addertje onder het gras gekomen. Het is te zeggen, een serieuze boa "constructor".

Petrick Dat meent ge niet?

Maria Toch wel.

Petrick Hoe dat?

Maria Het loopt niet allemaal zoals gepland.

Petrick Ik kan niet volgen? Hebt gij iets geregeld met andere partijen of zo?

Maria Op zich misschien nog geen slecht idee, maar neen. De verkiezingen zullen er totaal anders uit zien.

Patrick gaat op het bureau zitten.

Petrick Oh ja?

Maria En dat feestje van dat debat gaat ook al niet door.

Petrick *(veert recht)* Wat? Niet doorgaan? Gij weet niet wat mij dat gekost heeft? Alles is juist naar de drukker.

Maria Ja jongen. Ik zeg het toch. Het gaat niet door. Ik had u trouwens al van in het begin gewaarschuwd dat ge dat beter niet zou doen. Maar ja, ge wou niet luisteren.

Patrick gaat weer op het bureau zitten.

Petrick En waarom zou dat debat dan niet kunnen doorgaan?

Maria De dokter is vanmorgen langs geweest voor mij. Ik ben ziek, een heel zeldzaam geval...

Petrick *(lachend)* Gij zijt een zeldzaam geval.

Maria Ja, lacht maar met een ziekelijke mens. Ik vind het zo al erg genoeg dat ik uw onnozele grappen er niet meer bij moet. De dokter heeft gezegd dat ik niks meer mag doen. Ik mag alleen nog de zetel uit om naar het gemak te gaan.

Petrick En wat hebt ge dan? Griep of zo? *(deinst achteruit)* Toch niets besmettelijk?

Maria Veel erger. Hoge koorts, ijlen. Er zijn nog maar een paar gevallen van bekend over de hele wereld. Ik moet enorm veel rusten heeft mijn dokter gezegd. Geen stress meer voor mij of het zou wel eens fataal kunnen aflopen.

Petrick En wat heeft dat met de politiek te maken?

Maria Nu is uw frank precies aan het vallen. Inderdaad. Met veel spijt in het hart moet ik meedelen dat ik om medische redenen onder voorschrift van de dokter ook daar een streep onder moet trekken.

Petrick *(veert recht)* Gij zij met mijn voeten aan het spelen?

Maria Nee. Ik moet het rustiger aan gaan doen. Op doktersbevel wel te verstaan!

Patrick komt bij Maria zitten.

Petrick Gij speelt niet meer mee?

Maria Nee.

Petrick Gij komt toch nog op?

Maria Nee.

Petrick Ook niet voor uw partij?

Maria Nee. Ik mag niks meer van de dokter. Noppes.

Petrick Gij trekt u dus terug of wat?

Maria *(hevig)* Nooit. Ik trek mij niet terug. Ik mag alleen niet meer meedoen aan de verkiezingen. Op doktersbevel! Als het aan mij lag, zou ik godverdomme nog jaren kunnen doorgaan, maar het lot heeft er anders over beslist. Ik word gedwongen af te treden.

Petrick Is dat niet hetzelfde?

Maria Ik wil niet, ik moet! Dat is een wereld van verschil! Terugtrekken is voor watjes en ik ben geen watje.

Petrick Dat begrijp ik. En wat met uw campagne?

Maria Die stopt, punt, andere lijn.

Petrick En uw stickers en posters?

Maria Daar zal ik de kamer wel eens mee behangen.

Petrick En uw ballonnen?

Maria Die moogt gij allemaal opblazen.

Petrick En onze debatten?

Maria Die komen er niet.

Petrick Dat meent ge niet. Ik had mijne joker daar juist op ingezet.

Maria Ja en nu staat ge voor joker. Wat is het verschil? Dat had ge in ieder geval ook gedaan op dat debat.

Petrick *(dromerig)* Ik vind het erg voor u, maar als het zo zit, win ik de verkiezingen op één been.

- Maria** Dat dacht ge maar. Volgens de statistieken...
- Petrick** (*ontwaakt uit de droom*) Ik dacht dat gij tegen statistieken waart?
- Maria** Maar deze getallen kloppen echt. Statistisch wordt er vaak nog postuum een overwinning gemaakt als de lijsttrekker zich terugtrekt van de lijst.
- Petrick** Ik dacht dat gij niet meer meedeed?
- Maria** De lijsten zijn toch al lang gemaakt. Ik doe dan zelf wel niet meer mee, maar mijn partij wel. En die gaan uw nederlaag gewoon nog groter maken.
- Petrick** Ja lap. Zoveel miljoenen uitgegeven aan een campagne tegen u, en nu klopt er geen fluit meer van. Al mijn folders waren al gedrukt. Ik kan het allemaal wegslijten.
- Maria** (*genietend*) Spijtig, maar het is niet anders.
- Petrick** Mijn slogans tegen u prijken al op borden in half de stad. Ik sta compleet voor aap.
- Maria** Ge kunt bij de zoo gaan solliciteren als ge wilt. Ge hebt er het smoeleke voor. (*Ernstig*) ik wil u om een gunst vragen. Ik weet dat gij dat misschien niet wilt doen, maar ik heb echt iets nodig van u.
- Petrick** Moet gij bloed hebben of zo? Of een nier? Ik weet niet of dat allemaal zo maar kan. Ik wil dat misschien wel doen maar dan moeten er eerst toch wat testen gebeuren, niet? Met afstotingsverschijnselen en zo? Ik weet zelfs niet wat voor bloedgroep ik heb.
- Maria** Begint gij nu ook weer niet. Daar gaat niet om. Ik moet die rommel van u niet hebben. Trouwens... voor afstotingsverschijnselen ben ik niet bang. Met de hoeveelheid alcohol die gij in uw lijf hebt...
- Petrick** Wat moet ge dan hebben?
- Maria** Ik zou het een hele eer vinden als ik die overwinning inderdaad nog zou mogen binnenhalen. Niet voor mij dan, maar als afscheidscadeau voor mijn partij.
- Petrick** Gij gaat precies al dood.
- Maria** Die kans zit er dik in. Ik voel mijn tenen al niet meer. Petrick, ik wil dat gij mij de overwinning laat.
- Petrick** Zijt ge helemaal zot geworden?
- Maria** Dat zal ik inderdaad langzaam worden. Juist daarom moet ge mij laten winnen.
- Petrick** Nu vraagt ge wel veel.
- Maria** Ik weet het. Het is een gunst voor een terminale vrouw.

Petrick Voor hetzelfde geld staat ge mij hier wat voor te liegen.

Maria Zie ik er zo uit?

Petrick *(lacherig)* Ja, eigenlijk wel. Ge zijt en blijft een politica.

Maria Hebt gij dan geen greintje medeleven met een doodzieke medemens?

Petrick Medeleven is één ding. U gratis laten winnen een ander. Trouwens het zou nog niet eens voor u zijn. Ik vertrouw uw partijgenoten nog minder dan u.

Maria Ge moet niet hoor. Maar als ik nu plots sterf, dan zult ge de rest van uw leven door mij achtervolgd worden.

Petrick Zeg, viezerik.

Maria Gij moet het weten. Maar ja, denkt er aan... Booh!

Petrick Zeg. Doe eens normaal.

Maria Wel, wat wordt het?

Petrick denkt even na.

Petrick Laten we het fair spelen. Als u statistieken kloppen, is de overwinning voor u. Ik beloof met mijn campagne tegen u te stoppen.

Maria *(de overwinning is binnen)* Merci.

Petrick Maar het is de kiezer die zal bepalen wie van ons de sterkste is.

Maria Dat weet gij nu toch zo goed als ik dat zoiets niet waar is. Politiek wordt nog altijd in het gemeentehuis uitgevochten, niet in de kieskotjes.

Petrick Ge weet goed genoeg wat ik wil zeggen. Het is goed; op mij kunt ge rekenen. Maar ge moet mij beloven dat ge niet komt spoken als ge dood zijt.

Maria *(als spook)* Beloofd.

Petrick All right. Ik zal het rustig aan doen.

Maria staat recht en gaat twee glazen whisky halen. Ze geeft er een aan Petrick.

Maria Dat apprecieer ik nu, zie. Ik zal aan u denken als ik bij Sint Pieter kom. Ik zal zeggen: "ziet ge dat zieltje van Petrick daar? Dat is zo zuiver, dat ge dat niet naar de duivel kunt sturen". En dan zal Sint Pieter u ook wel binnenlaten als gij ooit het tijdelijke voor het eeuwige verwisselt.

Petrick Nu niet overdrijven, hé.

- Maria** Ach ja. Er mag ook al eens een grapje af, niet?
- Petrick** Is het echt zo serieus?
- Maria** (*sarcastisch*) Nee, 1 april, allemaal gelogen ... Natuurlijk dat het zo erg is. Ik weet niet goed hoe het allemaal zal evolueren. We zullen wel zien. Ik neem vanaf nu elke dag zoals hij komt. Maar ik ben bang voor wat er komen gaat.
- Petrick** Kan ik nog iets doen?
- Maria** Nee. Als ik u nodig heb, zal ik wel iets laten weten.
- Petrick** Daar hou ik u aan.
- Maria** Het is u geraden.
- Petrick** (*komt dichtbij Maria in de zetel zitten*) Nee, serieus. Wij komen misschien niet goed overeen wat politiek betreft, maar in al die jaren ben ik u toch als een vriendin gaan beschouwen. Ik heb u leren kennen als een gedreven vrouw, met een duidelijke toekomstvisie, voor wie the sky the limit was. Ik zou zelfs meer willen zeggen; gij hebt mee de toekomst van deze gemeente bepaald in al die jaren dat gij in het bestuur zat.
- Maria** Gaat ge mijn grafrede schrijven, of zo? Ik ben nog niet dood.
- Petrick** Nee, maar ik meen dat. Eigenlijk ben ik jaloers op u. Als ik nog maar half zou bereiken wat gij nu al bereikt hebt, dan zou ik al ver staan.
- Maria** Ik voel mij niet goed worden!
- Petrick** Oei.
- Maria** Stopt maar met uw redevoering, ik ga naar het gemak.
- Maria gaat naar de WC. Vera komt binnen met een tas thee. Ze ziet Maria niet.*
- Vera** Zo. Ik heb een tas thee gezet. Dan kunt ge ... Wel Petrick? Is onze zieke al van ons heengegaan? Waar is ze naartoe?
- Petrick** Ze is even naar het kleinste kamertje, als je begrijpt wat ik bedoel.
- Vera** Bij ons is dat kamertje niet zo klein. Maar ik begrijp wel wat je bedoelt. Het toch niks ernstig?
- Petrick** Nee, nee.
- Vera** Oef.
- Petrick** Het is eigenlijk wel erg van uw vrouw.

Vera Ja. Ik weet niet wat ik er van moet denken.

Petrick Ik vind het ook zo erg voor u.

Vera Ik ook. Nu kan ik hier mijn nestel liggen afdraaien voor Maria, terwijl ik best nog wel wat anders gepland had. Maar ja, uiteindelijk hebt ge dat er wel voor over.

Petrick Ja. Maar ik bedoel ook later.

Vera Later?

Petrick Wel ja, stel dat, wel, Maria komt te... ge weet wel. Dan blijft gij toch alleen achter?

Vera Och, daar wil ik niet aan denken. Zo ver is het nog niet. Ik betwijfel trouwens of Maria er zo snel onder te krijgen is. De dokter zei het ook al. Onkruid vergaat niet en in het geval van Maria is dat zeker zo.

Petrick Ik hoop het voor u. Maar het ziet er niet goed uit. Ze heeft mij daarnet allemaal uitgelegd wat er kan gebeuren. Ik wil er niet aan denken.

Vera Ik denk daar ook nog niet aan.

Petrick Gij blijft daar wel rustig onder precies.

Vera Het moet wel. Wat voor nut heeft het om hier als een kip zonder kop rond te lopen.

Petrick Da's waar. Ze heeft mij gevraagd of ik de overwinning, postuum, aan haar en aan haar partij wil laten.

Vera Amai. Dat is ook geen kleine gunst die ze u daar vraagt. En wat hebt ge gezegd?

Petrick *(nog wat twijfelend over zijn beslissing)* Ik heb ja gezegd. Als een soort van laatste geste, als vrienden onder elkaar. Ik weet nog niet goed hoe ik dat aan mijn partijgenoten moet gaan uitleggen, maar ik heb het haar beloofd.

Vera Mooi gebaar. *(afzijdig)* Ik hoop dat dit het allemaal waard is.

Petrick Wat wilt ge daar mee zeggen?

Vera Niks. Laat maar.

Maria komt weer binnen terwijl hij zijn broek dicht doet.

Maria Zo zie. Dat heeft deugd gedaan. En hoe zit het hier met de kindjes? Jullie zijn toch braaf geweest terwijl ik even weg was? *(geen reactie)* Amai, Vera, wat zie jij er bedrukt uit. Toch niet te hard aan het piekeren geweest. Er is toch echt niks gebeurd?

Vera reageert niet. Ze is in gedachten verzonken. Petrick en Maria kijken elkaar aan.

Maria Die heeft precies een spook gezien!

PAUZE

SCENE 3 : Drie dagen later

De muziek speelt luid. Maria komt dansend uit de hall met een pak koekjes waarvan ze vlot eet. Ze zingt mee met het liedje. Ze kijkt of de kust veilig is en begeeft zich dan naar de bar. Daar schenkt ze een grote whisky in die ze in één teug leegdrinkt. Dan neuriet of zingt ze verder. Ze wandelt naar de verschillende ruikers bloemen en fruitmanden, de een al groter dan de ander, die op het bureau uitgesteld staan. Ze kijkt onverschillig naar de vele beterschap- en bedankkaartjes. Terwijl ze de volgende monoloog speelt, eet ze lustig verder.

Maria Zo. Gedaan met al die gezonde kost. Ik sla gewoon groen uit als ik nog een blad rauwkost zie. Vera bedoelt dat wel goed, maar ja, die denkt precies dat ik een konijn bent.
Dat is nu al drie dagen dat ik dat spel hier kan volhouden. En Vera heeft niet het flauwste vermoeden. Die is alleen maar bezorgd.
De kranten staan er anders vol van. De telefoon heeft hier roodgloeiend gestaan met spijtbetuigingen en lof en blablabla. Ik werd er op bepaalde momenten gewoon misselijk van. Allemaal zogenaamde vrienden die het zagezegd spijtig vinden dat hun “o zo dierbare vriendin en collega” ziek is.
Maar, mijn plan werkt en dat is het voornaamste. En Petrick zakt zienderogen in de statistieken. Ocharme die jongen. Ik heb er bijna medelijden mee, bijna. Ge moet nu ook niet overdrijven. Ach ja, dan had hij maar wat moeten nadenken voor hij in de politiek stapte. Politiek is niks voor snotjong zoals Petrick. Dat hij maar terugkomt als hij niet meer groen ziet achter zijn oren.

Vera komt binnen. Snel moffelt Maria het pak koekjes weg, dat ondertussen al goed geslonken is.

Maria Hier zie. Mijn wulpse secretaresse van dienst. Nog nieuwe berichten?

Vera Wat een begroeting. Ik zou liever hebben dat je wat meer respect voor mij hebt. Ik draai hier ten slotte heel hard mijn nestel voor u af.

Maria Ge hebt gelijk, lieverd. En dat apprecieer ik enorm. Wel?

Vera Wel wat?

Maria Zijn er nog nieuwe berichten?

Vera Ja.

Maria Steek maar van wal. Ik wil weten wie er hier allemaal om mij treurt.

Vera Vanmorgen heeft Bob van de binnengemeentelijke administratie gebeld.

Maria Die zak. Hoe dat die baas is geworden, is mij een groot raadsel. Die heeft geen greintje interesse in alles wat er afgehandeld moet worden.

Vera Hij vindt het jammer voor u en hoopt dat ge snel weer op de been zijt.

- Maria** Jaja. Dat zal wel. Hij heeft gewoon een dekmantel nodig. Iets waardoor hij kan blijven doen waar hij goed in is: niksen, en dan nog liefst zo verpakt dat het lijkt alsof hij zeer zwaarwichtige dossiers aan het behandelen is. Daar antwoord ik gewoon niet naar terug.
- Vera** Te laat. Dat heb ik al gedaan. Sorry. Hij heeft een standaard bedankkaartje teruggekregen.
- Maria** Papierverspilling, maar goed. Die gebruikt dat kaartje, wat zeg ik, misbruikt dat kaartje gewoon om te kunnen tonen hoe begaan hij is met zijn medemens.
- Vera** Misschien is hij ook werkelijk begaan met u.
- Maria** Bullshit!
- Vera** Ge moet niet altijd het slechtste van de mensen denken. De mensen leven met u mee dat is al.
- Maria** Wie nog?
- Vera** Niemand.
- Maria** Hoe, niemand?
- Vera** Ja. Er heeft voor de rest nog niemand gebeld of een kaartje gestuurd.
- Maria** Van u vrienden moet ge het hebben.
- Vera** Van al uw echte vrienden heb je gisteren al iets gekregen. Maar ja, uw vrienden kunt ge ook op één hand tellen. De rest zijn trouwens, volgens mij, allemaal slippendragers in plaats van vrienden.
- Maria** Goed. Ik heb het begrepen. Zo geliefd ben ik dan. Verder niks meer?
- Vera** Ik ben de gazet gaan halen, deze morgen.
- Maria** Kom geef hier.

Maria veert vlot uit haar zetel maar wandelt daarna zozegzegd ziek naar Vera toe, grist de krant uit haar handen en gaat weer in de zetel zitten. Ze slaat zoekend de krant open.

- Maria** Binnenlandse politiek ... niet interessant ... nee ... ah, hier sta ik. Dat is wel een klein artikeltje.
- Vera** Gij zijt ook oud nieuws.
- Maria** *(diagonaal lezend)* jammerlijk ... goed bestuurder ... vele dankbetuigingen ...

De krant wordt gefrustreerd dicht geslagen en aan de kant gelegd.

- Maria** Dat was het voor vandaag?
- Vera** Nee.
- Maria** Toch nog iemand?
- Vera** Conny heeft nog gebeld.
- Maria** Die weet toch al dat ik ziek ben. Ze heeft het bij God zelf vastgesteld.
- Vera** Ze heeft de uitslag binnen van uw bloedonderzoek.
- Maria** Ik voel het nog. Dat is nu twee dagen geleden dat ze bloed kwam trekken, maar ik heb nog altijd drie blauwe plekken op mijn arm. Dat leren ze precies niet op de doktersschool: “Prikt maar en als het niet goed is steekt ge nog maar ergens anders”. “Drie keer voor een frank”. Dat was trouwens voor niks nodig.
- Vera** Gij wou niet naar het ziekenhuis en zij wou gewoon zeker zijn.
- Maria** Truut. Die wou mij gewoon eens goed pijn doen. En dat in mijn toestand. En wat was het resultaat?
- Vera** Dat wou ze niet zeggen aan de telefoon. Ze wou het persoonlijk komen doen.
- Maria** En waar is ze dan?
- Vera** Ze is op weg naar hier, maar ze zit vast in de Donksesteenweg.
- Maria** Daar zou dat nieuw bestuur eens iets aan moeten doen.
- Vera** Ze klonk nogal bedrukt.
- Maria** *(terzijde)* Een rasactrice.
- Vera** Wie?
- Maria** *(betrapt)* euh... Meryl Streep.
- Vera** Meryl Streep?
- Maria** Ja... euh... die heeft dat blijkbaar ook gehad.
- Vera** Het resultaat van uw bloedonderzoek?
- Maria** Nee. De ziekte die ik heb, Temperatura Electica. Maar slechts heel kort hoor. Zo kort dat ze dat zelfs niet in de pers hebben gezet.
- Vera** En hoe weet gij dat dan?
- Maria** Ik zag dat.

- Vera** Wanneer?
- Maria** Toen dat ze in die film meespeelde. Hoe noemt hij ook alweer? Ge weet wel, waarin dat zij daar dat gezicht trekt naar die andere madam... *(een kleine imitatie volgt)* Ja, ik kan er nu net eventjes niet opkomen. Ge zag gewoon dat ze ziek was geweest.
- Vera** Gij ziet toch nooit naar films?
- Maria** Ja zeg. Is dit een kruisverhoor. Gij zij nog erger dan heel de gemeenteraad samen.
- Vera** *(dubbel)* Ik was gewoon heel geïnteresseerd in uw verhaal.
- Maria** Hoe lang geleden heeft Conny al gebeld?
- Vera** Dat zal toch al wel een half uur geleden zijn.
- Maria** Dan zal ze stilaan wel hier zijn. Het is vijf minuten rijden van de Donksesteenweg naar hier.

De bel gaat. Maria wil recht komen maar laat zich vallen als ze beseft dat ze zogezegd ziek is.

- Maria** Als ge van de duivel spreekt.
- Vera** Ik zal haar eens gaan binnenlaten.
- Maria** En zeg maar dat ze ineens naar hier komt. Ik wil die uitslag wel kennen.
- Vera** Afjager.

Vera gaat Conny halen.

- Maria** Dat is toch een echte actrice die Conny. “Zij klonk een beetje bedrukt”. Ha! En het goeie is dat Vera er volledig mee weg is. Ik krijg bijna spijt als ik Vera zo zie. Bijna. Maar ja, ik kan er nu niet meer tussenuit. En ik wil er ook niet tussenuit. Het is veel te leuk om bediend te worden. En gelijk elke politicus kan ook ik een pakje acteren. Ik speel elk genre van ziekte, van verkoudheid over mazelen tot malaria.

Vera komt binnen met Conny. Maria faket zittend een hevige hoestbui.

- Maria** Kuch, kuch, hoest, hoest, ...
- Vera** Oei, ze heeft het weer.
- Conny** Ja. Het is een complex geval.
- Vera** Ge hebt het toch over haar ziekte?
- Conny** Jaja, over Maria.

Maria Uch, ... Ja, watte zeg. Ik kom er bijna niet meer uit.

Conny Ik zal eens flink op uw rug kloppen. Misschien dat het dan betert.

Conny klopt nogal stevig door.

Maria Niet zo hard. Zeg! Gij zou iemand nog in het ziekenhuis kloppen. Ik moet subiet nog meer hoesten.

Vera Niet flauw doen. Het is voor uw eigen goed dat er eens flink op geklopt wordt. Slaagt maar zo hard ge nodig acht, Conny.

Maria Maar moet dat dan zo hard? Ik heb al een zwakke rug van al dat liggen. Het is al gedaan.

Vera Tut, tut. Geen gemaar. De dokter weet wat goed voor u is.

Conny Ja. Laat mij gewoon maar even doen. Ik heb nog wat te vereffenen.

Maria Stop. Het is over. Het is over!

Conny Ziet ge dat het werkt.

De rust keert terug. Als Maria denkt dat het voorbij is, krijgt ze nog een slag van Conny. Maria kijkt haar verbaasd en kwaad aan.

Conny Dat was er nog eentje om het af te leren.

Maria gaat in de zetel zitten om even te bekomen.

Vera Dank u, Conny.

Maria *(staat recht)* Ja, Merci. Gij hebt mijn longen er bijna uit geklopt.

Conny Nu niet overdrijven, hé.

Maria Wat komt gij hier eigenlijk doen?

Vera Ze heeft uw bloed toch onderzocht?

Conny Ik heb de resultaten bij van uw bloedonderzoek. Maar ik wou u de uitslag persoonlijk meedelen. Dat is officiëler.

Maria Ha ja, officiëler! Ik begrijp u. *(Maria gaat met haar rug naar Vera staan en geeft een knipoog naar Conny)* Euh, ik bedoel, ah ja?

Conny Ik denk dat het best is dat ge even gaat zitten.

Maria *(voor zichzelf)* Geweldig.

Vera Doe nu maar wat de dokter u zegt.

Maria Ja, ja. Oké. Ik zit.

Vera Nu moet ge even flink zijn.

Maria Zeg. Ik ben geen klein kind van 10. Trouwens waarom doet gij zo? Weet gij iets meer.

Vera Nee. Wel, eigenlijk wel ja. Ik weet nu alles al. Ik zag het daarjuist al in Conny haar ogen. *(doet alsof ze het huilen nabij is)* Ik vind het zo erg. Ze heeft mij kort alles verteld.

Maria *(recht, tot Conny)* Ja lap. Gij verraad u ook altijd. Ik wist dat ik niet op u kon rekenen.

Vera *(uit de tent lokken)* Wat verraden, Maria?

Conny He, Maria. Kalm hé. Ik heb alleen maar tegen Vera...

Maria Ach laat het ook maar. Als Vera het al weet moet ge de schijn niet meer hoog houden.

Conny Ze weet ...

Maria Wat? Ze weet wat?

Vera Ik weet de uitslag al.

Maria zucht van opluchting.

Vera En ik denk dat het best is dat ge gaat zitten.

Maria Ik wil staan. Als Conny zomaar achter mijn rug over mijn lijf begint te praten wil ik staan.

Vera Maria ZIT !

Maria gaat slaafs zitten.

Conny Ik zal maar niet om de pot draaien. Maria het gaat niet goed met jou.

Maria *(Gespeeld)* Nee. Ik weet het. Erg,hé.

Conny En nu ben ik echt serieus. Ik heb iets in uw bloed gevonden. Iets dat mij verontrust.

Maria Ge hebt gevonden dat ik Temperatura Electica heb zeker? Nu ben ik bang.

Conny Het is erger.

Vera *(Nagemaakt huilend)* Veel erger...

Maria Hoezo erger?

Conny Het is veel erger nu. Ge hebt een zeldzame bloedafwijking. Uw bloed is aan het uiteenvallen.

Maria Nu moet ge ook niet overdrijven Conny.

Vera Hij zegt toch gewoon de waarheid? *(Uitlokkend)* Of niet?

Maria Gij zijt er mij aan het doorsleuren?

Conny Ik speel geen spelletjes meer met u, Maria. Ik hou niemand meer voor de gek. Ge hebt een afwijking in uw witte en uw rode bloedcellen die er voor zorgt dat er elke uur een groot aantal bloedcellen ontbinden. Ik heb het even uitgerekend via de concentratie van het bloedstaal dat we nu hebben afgenomen en ...

Vera Sterk zijn nu, Maria.

Conny Het zal niet lang meer duren.

Vera begint gespeeld te huilen.

Maria Vooruit, vertel. Ge maakt me bang Conny.

Conny Ge hebt mogelijk nog maar enkele uren te leven.

Maria Hahahaha! Dat is een goeie mop. Gij sleurt mij er gewoon door. Gij kunt een zieke mens nogal eens wat aandoen. Ik dacht bijna dat ge het meende. Maar, ... wel, lach dan. Zeg dan: "gefopt". Waar staat die verborgen camera? *(toch wat bang)* Conny, ge maakt me zenuwachtig. Zeg dat ik niet ziek ben.

Conny Ik wou dat ik dat kon, maar ik kan niet. Ik denk dat er vanaf nu geen weg meer terug is. Het is de waarheid en als dokter ben ik u verplicht die te melden.

Vera *(ze haalt een zakdoek boven)* Ik vind het zo erg.

Conny neemt Maria's hand vast. Die laat het gewoon gebeuren.

Conny Ik zou zeggen, alvast innige deelname en geniet er nog van.

Trekt haar hand terug.

Maria Ja, zeg. Daar is het nog wel een beetje te vroeg voor. Ik overleef dat wel. Onkruid vergaat toch niet, hé?

Conny Ik denk toch dat er in uw bloed een goeie onkruidverdelger geslopen is.

Maria En hoe heb ik dat opgelopen?

Conny Moeilijk te zeggen. Dat zit deels in uw genen, en dat hangt deels in de lucht. Tezamen, is dat een dodelijke cocktail.

Maria Ik word even niet goed. Ik heb een borrel nodig.

Maria gaat naar de bar en schenkt zich een driedubbele whisky in die ze in één keer leegdrinkt.

Conny Doe maar.

Vera Dat kan nu toch geen kwaad meer.

Conny Het zou uw laatste kunnen zijn.

Maria schrikt van deze boodschap en schenkt zich nog een driedubbele whisky in die ze weer in één keer leegdrinkt. Vera doorbreekt de stilte.

Vera Ja... Wie had dat gedacht.

Maria Ik in ieder geval niet. Ik voel mij echt niet goed worden.

Vera Wie had gedacht dat het zo drastisch zou zijn.

Maria En wat gaat er met mij gebeuren?

Conny Dat weet ik niet. De meeste mensen beginnen ijl te worden in hun hoofd. Dat is meestal het begin.

Maria *(terwijl hij neervalt in de zetel)* Ik voel dat al. Ik voel mij zo precies draaiërig worden. En daarna?

Conny Daarna? Daarna gaat het rap. Hevige pijnen, buikkrampen, wie weet. Het is allemaal mogelijk.

Maria voelt elk ziektebeeld in zijn lichaam.

Maria En wat kunt ge er tegen doen?

Conny Ik zou wel iets willen geven om het leed te verzachten, maar tegen de tijd dat ik dat bij de apotheker ben gaan halen is het misschien al te laat. Ik blijf bij u.

Vera Zo erg kan dat trouwens toch ook niet zijn. Hoeveel pijn kunt ge hebben op een paar uur?

Maria Gij vindt dat precies niet erg dat ik hier lig te sterven?

Vera Niet erg. Niet erg. 'tuurlijk dat ik dat erg vind. Maar ik dacht gewoon ...

Maria Maar? Maar wat?

- Vera** Één: ik sta in uw testament en twee: ge hebt een goede levensverzekering. Dat is voor mij al een grote troost.
- Maria** *(venijnig)* Is dat waar je op uit bent? Geld? Op MIJN geld?
- Vera** ONS geld.
- Conny** Rustig aan. Denk om uw hart.
- Maria** *(kwaad)* Een overlijden brengt het slechtste in de mens naar boven. Lieve tantes en vrolijke nonkels worden schorpioenen en haaien als ze geld geroken hebben. Normaal treurt de partner, maar nee, madam is mijn geld al aan het uitgeven.
- Vera** Trouwens. Uw laatste hemd heeft geen zakken.
- Maria** Dat zullen we nog wel zien.
- Vera** Ge kunt de pieren niet omkopen om van uw tenen af te blijven.
- Maria** Onmens! *(krijgt een kramp in zijn hartstreek)* Ah! Godverdomme. Ziet ge dat komt er nu van.
- Vera** Blijft nu toch eens kalm.
- Conny** U opboeien zal het proces alleen maar versnellen.
- Maria** Weet ge, ge moogt het allemaal hebben. Ik hoop dat ge er in stikt!
- Vera** Dat is vriendelijk. Gaan dat uw laatste woorden zijn tegen uw “teerbeminde” vrouw, die u in deze laatste uren van nood zo gesteund heeft? Wel, merci.
- Maria** *(kalmerend)* Sorry, ge hebt gelijk. Ik moet de laatste uren van mijn leven lief blijven. Zeg, Conny, en een second opinion?
- Conny** Tegen de tijd dat uw bloed het labo bereikt, is het waarschijnlijk al te laat.
- Maria** Ja lap. Nu ben ik echt bang. Vera, pak mij eens goed vast.
- Vera** Kom hier mijn zoeteke.

Vera neemt Maria in haar armen. Ze hangt er als een klein kind bij. Plots.

- Maria** Mijn testament. Ik moet mijn testament aanpassen. Ik moet dat van onzen hond schrappen voor het te laat is.

Maria gaat haastig op zoek naar het papier, daarbij een warboel achterlatend op het bureau. Vera blijft echter nuchter voortgaan.

Vera Ik denk dat ik in Spanje ga wonen. Ik verkoop heel de boel hier en koop ginder een mooi stulpje met privé-zwembad. Misschien huur ik er wel zo'n jonge Spaanse Chica bij om die te onderhouden.

Maria heeft het papier verscheurd maar laat nu plots de snippers vallen en bekijkt Vera stomverbaasd aan.

Maria Pardon?

Vera *(haar negerend)* Wat wilt gij hebben van Maria als ze er niet meer is.

Maria Ik sta hier ook nog wel bij hoor.

Conny *(hem negerend)* Ik weet niet. Het is zo mijn stijl niet.

Vera Echt niks?

Conny Geeft mij anders maar een paar schilderijen. Dat is meestal wel een goede investering.

Maria Man, man, man, ...

Conny Ik zie graag van die jachtafereeltjes.

Vera Pakt ze maar allemaal mee. Dat staat toch niet in mijn Spaanse "hacienda".

Maria Het vel van de beer is al verkocht en ze is nog geeneens dood.

Vera Als ge zin hebt, moet je maar eens over en weer komen naar ginder om bij mij in het zwembad te duiken.

Conny Olé.

Maria Hola!

Conny Spanje is wel ver.

Vera *(Conny aanrakend)* Dan blijft ge toch gewoon slapen. Voor veertien dagen of een maand of langer.

Maria Over mijn lijk.

Vera Uiteraard, schatje. Ik blijf u trouw zolang ge leeft.

Maria Ik zie het. Ge staat Conny hier op te vrijen onder mijn eigen ogen.

Conny wil zich verdedigen. Maria geeft haar de kans niet.

Maria En gij laat dat zo maar allemaal gebeuren. Ik dacht al langer dat er iets was tussen jullie twee. Sinds wanneer heb jij de mannen afgezworen?

Conny Zo groots moet ge het nu toch ook niet zien, hoor Maria. Wij komen gewoon goed overeen, als goede ... goede vriendinnen, dat is alles.

Vera Ja, dat is alles. Ge moet er niet meer achter zoeken dan twee mensen die elkaar graag in elkanders buurt hebben.

Maria Er uit. Onder mijn ogen uit. Laat me alleen.

Vera Het is al goed. Kom Connetje. Wij gaan al wat plannen maken.

Vera en Conny gaan al giechelend af.

Maria Dat is nu toch wel godgeklaagd. Ik lig hier dood te gaan en zij gaan een beetje samenhouden. Dan is de fun er ook snel af. Toen ik nog alsof deed, dan was het leuk, ja. Toen kon er nog goed gelachen worden met zieke mensen.

Maria is de frustratie voorbij en de angst slaat toe.

Ik had het eigenlijk liever niet geweten. Als ik niet gedaan had alsof, dan had ik geen bloed moeten laten trekken en dan had ik ook niet geweten,...

Ik moet stoppen met denken. Ik word nog zot. Als ik het niet had geweten, dan had ik al feestend het bijltje er bij kunnen neerleggen, maar nu moet ik bang afwachten op de komst van Pietje De Dood.

De bel gaat. Maria schrikt zich een hoedje. Vera gaat opendoen.

Maria Jezus, Maria, Jozef. Dat zal hem toch al niet zijn, zeker. Als je over de duivel spreekt. Ik weet trouwens niet wie ik liever over de vloer zou krijgen, de Duivel of Pietje de dood. Liever geen van de twee, maar als ik toch moet kiezen, liever de duivel. Die brengt misschien nog wat schone vrouwen mee.

Vera komt binnen met Petrick.

Vera Petrick is er. Ik ga terug naar Conny. Dag, schatje.

Vera gaat weer af. Maria bliksemt haar dood.

Maria Ha. Gij zijt het. Ik dacht even dat het iemand anders was. Nu ja, veel verschil is er niet.

Petrick Pardon?

Maria Nee, niets. Laat maar. Ik was even luidop aan het denken.

Petrick Alright. Ik zal maar meteen met de deur in huis vallen. Waar ik voor kom, ik zit met een probleem met de verkiezingen en gij zijt de enige die mij hierbij kan helpen.

Maria Huh?

- Petrick** Ik heb uw hulp nodig. Wel, het is te zeggen, uw raad... Gij zijt precies niet erg geïnteresseerd?
- Maria** Wat? Ik? Jawel. Zeg het maar. (*verward*) Uw deur is op uw huis gevallen ...
- Petrick** Ik kom om gebruik te maken van uw jarenlang opgebouwde kennis.
- Maria** Over deuren?
- Petrick** Maar nee. Over de politiek.
- Maria** Ik kreeg al schrik. Ik ken niks van schrijnwerkerij.
- Petrick** Zijt ge er mee aan het rammelen?
- Maria** Nee. Zeg het maar, ik luister.
- Petrick** Ge moet eens diep nadenken.
- Maria** Nadenken?
- Petrick** Ja, nadenken. Dat kunt ge toch nog.
- Maria** Dat zal wel zeker.
- Petrick** Denkt eens terug aan de tijd dat gij zo oud waart als ik. Uw eerste jaren in de politiek.
- Maria** Dat is lang geleden. Kon ik maar terug in de tijd.
- Petrick** Ik heb ooit eens krantenartikels gezien over dien tijd. Op een bepaald moment was er van alles te doen ...
- Maria** Wat was er te doen?
- Petrick** (*lacherig*) Hoe moet ik dat weten? Ik was er niet bij. (*ziet Maria piekeren*) Gij zijt er precies ook niet bij, vandaag. Voelt ge u niet goed? Moet ik morgen terug komen?
- Maria** Ik heb juist slecht nieuws gekregen.
- Petrick** Vertel het eens.
- Maria** Ik ben zwaar ziek.
- Petrick** Dat hebt ge mij al verteld.
- Maria** Het is erger geworden.
- Petrick** Nog erger?

- Maria** Er zijn, hoe zal ik het zeggen, complicaties.
- Petrick** (*lacherig*) In uw kopje zeker?
- Maria** Nee. Echt.
- Petrick** Ja. Dat bedoel ik ook.
- Maria** Laat maar. Mijn tijd is te kostbaar om te discutenen. Over enkele ogenblikken ga ik dood.
- Petrick** Serieus?
- Maria** Ge hebt mij goed gehoord.
- Petrick** Dat gaat ook snel. Begin deze week waart ge nog kerngezond. Dan zou je nog op snoepreis naar de Dominicaanse gaan. Enkel uren later blijkt je een zeldzame, mysterieuze ziekte te hebben die mij klauwen vol geld kost en een paar dagen later staat ge plots al met één been in uw graf.
- Maria** Ik denk dat het tweede been ook al half over de rand staat. Het kan verkeren...
- Petrick** Het is te zeggen. Wat is er dan aan de hand?
- Maria** Mijn bloedcellen vallen blijkbaar uit elkaar.
- Petrick** Moet ik een dokter bellen?
- Maria** Die is er al. Die ligt boven met mijn vrouw te ... En fin. Mijn bloed is aan het verwateren.
- Petrick** Dat moet pijnlijk zijn? Hebt ge daar last van?
- Maria** Nee. Ik voel niks.
- Petrick** Oei. Verlamningsverschijnselen?
- Maria** Nee. Gewoon. Ik heb er geen last van.
- Petrick** En hoe komt ge daar aan?
- Maria** Geen flauw idee. Ergens opgedaan bij een reis naar hier of ginder? Ik weet het niet. Het speelt ook geen rol. Ik zit er wel mee voor de rest van mijn leven.
- Petrick** Dan is het probleem snel opgelost. Het is toch niet besmettelijk?
- Maria** Ik zou maar op passen als ik u was.

Petrick deinst achteruit.

- Petrick** Is er iets wat ik voor u kan doen?
- Maria** (*verslagen*) Nee. Het is allemaal te laat. Vandaag is mijn laatste werkdag hier op aarde. En wat voor ene. Ik kan mij niet concentreren. Mijn hele leven spookt door mijn hoofd. Het is alsof ik van een andere planeet kom.
- Petrick** Ja. Maak zoiets mee. Wel, ge moogt weten dat ik dat heel erg vind voor u.
- Maria** Merci. Voor wat kwam je eigenlijk?
- Petrick** Ach laat maar. Misschien heeft het dan allemaal geen zin meer.
- Maria** Nee, vertel.
- Petrick** Zoals ik u dus al probeerde te vertellen, zit ik met een probleem waarover gij eens diep in uw geheugen moet graven om een oplossing te vinden.
- Maria** Daar heb ik nu geen tijd voor. Komt morgen maar eens terug.
- Petrick** Nee, nee. Niet met mij. Het heeft trouwens met uw overwinning te maken.
- Maria** Had dat dan meteen gezegd. Over wat gaat het?
- Petrick** Ge moet eens diep nadenken. Er is ooit in het verleden een Liberaal geweest, maar het zou ook een groene of een Christen-democraat geweest kunnen zijn, dat weet ik niet meer, die er in geslaagd was om via één of ander obscure wet een motie in te dienen die het toelaat om bepaalde personen een soort van voorsprong te geven, extra stemmen of zoiets. En het toenmalige bestuur heeft dat toen aangenomen. Pas op, dat was wel een uitzondering toen.
- Maria** Man, waar komt gij mee af? Dat is iets van jaren geleden.
- Petrick** Ja, wat zit ik hier nu al heel de tijd te zeggen? Ik weet dat sindsdien de wetten wat zijn aangepast en dat het niet meer zo makkelijk zal zijn, maar ik denk dat die tactiek moet kunnen slagen. Als we weten wie dat die motie heeft ingediend, kunnen we die wet terug opsporen en zien of we hetzelfde trucje nog eens kunnen toepassen op de komende verkiezingen.
- Maria** Het is toch voor mij dat ge dat doet?
- Petrick** Of course. Voor wie anders?
- Maria** Dan is het goed.
- Petrick** Denkt ge dat ge nog weet wie dat die motie heeft ingediend?
- Maria** Nee. Maar nu dat ik u er zo over bezig hoor, er staat mij wel iets van voor. Ge moet maar eens in mijn knipselarchief neuzen als ik er niet meer ben. Daar zit vast wel een of ander artikel in over die gast.

Petrick Thanks, Maria, ik ben u dankbaar.

Maria Weet ge wat. Ge moogt mijn hele archief hebben. Ik zet u mee in mijn testament. Vera is er toch niets meer mee. Die gaat met Conny verhuizen naar Spanje.

Petrick Spanje. Ik vind dat daar altijd te veel Belgen zitten.

Maria Hallo. Vera en Conny. Ik ben nog niet koud en zij zitten al reisplannen te maken over het warme Spanje.

Petrick Oh, dat. Ja. Nee, dat vind ik ook niet kunnen natuurlijk. Nee. Absoluut niet te tolereren!

Maria Het is al goed, slijmbal.

Petrick Wat moet ik anders zeggen? Voor die paar dagen die u nog resten.

Maria Paar dagen? Als ik het einde van de dag haal zal het een wonder zijn. Die gedachte maakt mij zo bang.

Petrick veert recht richting Maria.

Petrick You need a hug! Kom hier.

Maria Laat het uit,hé. Er zijn grenzen. Ooit gehoord van waardig sterven?

Petrick Goed. Ik zal Vera even halen voor die knuffel.

Petrick staat wat ongemakkelijk te draaien.

Maar ik, euh, ja, ik wil wel langer blijven, maar ik heb nog een paar politieke besprekingen, the show must go on, nietwaar? Dat is wel vervelend, nu.

Maria Het is goed. Ga maar.

Petrick Ik zal u missen.

Maria Ik u ook, jongen. Ik u ook.

Petrick Enfin. Euh, Maria, ik ben hier niet goed in.

Maria Dat hoor ik.

Petrick Vaarwel dan maar zeker.

Maria Wij zullen elkaar niet meer levend tegenkomen.

Petrick *(barst bijna in tranen uit)* Nee!

Maria Hou u recht. Gij gaat er komen. Ik geloof in u.

Petrick Merci, Maria. Dat is nu het mooiste wat men mij al gezegd heeft in jaren.

Petrick gaat snikkend af. Hij komt snel terug en geeft Maria toch een grote knuffel. Deze laat het haar even overkomen. Daarna gaat Petrick snikkend weer af.

Maria Een goede jongen, hoor. Daar niet van. Heeft alleen voor de verkeerde kleur gekozen.

Maria zit dwaas voor zich uit te staren. Even later komen Vera en Conny binnen, beiden een beetje kleurrijker, meer zomers aangekleed dan voorheen (bloemenkleedjes, zonnebril in het haar, sandalen, ...).

Vera Die had het zwaar te pakken. Wat hebt gij er tegen gezegd? Petrick had tranen in zijn ogen.

Maria Die vindt het ten minste erg dat ik dood ga. Dat kunnen we van jullie twee niet zeggen. Van uw vrouw en uw beste vriendin moet ge het hebben.

Vera Wij vinden dat ook erg. Maar ik probeer daar tegen te vechten. Ik verwerk dat op mijn manier op.

Conny Vera is het stadium van negatie al lang voorbij. Zij heeft haar lot aanvaard en probeert er het beste van te maken. Dat is een volstrekt normale houding in geval van een overlijden.

Maria In geval van een overlijden wel ja! Maar ik leef dus nog wel.

Vera Nee. Ge hebt gelijk. Sorry. We zijn misschien wat te voorbarig geweest.

Maria Ik ben blij dat ge dat eindelijk door hebt.

Vera Kom hier, mijn liefste. Ik zal u eens lekker verwennen de laatste uren van uw leven.

Maria Dat trekt er meer op.

Conny Als er iets is dat ik kan doen?

Maria *(neemt een aanvallende houding aan)* Van mijn vrouw afblijven.

Vera Kom, kom. Boei jezelf toch niet op.

Vera zet Maria in de zetel.

Zand er over. Al is dat op dit moment misschien niet de beste uitdrukking. Kom hier. Ik zal u eens een goeie borrel inschenken. Hier. Moet ge nog een kussentje hebben voor achter uw rug?

Maria Nee. Het zal wel gaan.

- Vera** We zullen bij u blijven, deze laatste momenten. Hoe lang heeft ze nog?
- Conny** Volgens mijn berekeningen op dat bloedstaal, zou ze binnen exact (*kijkt even rekenend op zijn horloge*) twee minuten dood moeten zijn.
- Maria** Tw...e...e, ik, euh, ... wat. Twee minuten? Dat kan niet. Daarjuist was dat nog langer. Dat mag niet.
- Conny** Ik vrees dat het niet anders is.
- Maria** Ik wil mijn mama.
- Vera** De mama is hier, meisje. Ik begeleid je wel de komende anderhalve minuut.
- Maria** Ander, slik, half. De tijd vliegt hier precies wel heel snel.
- Conny** Ja. De tijd wacht op niemand.
- Maria** Ik, ik zou van deze laatste anderhalve minuut...
- Vera** (voortdurend op haar polshorloge kijkend) Minuut.
- Maria** Van deze laatste minuut gebruik willen maken om nog even iets te zeggen. Conny, gij zijt altijd een goede vriendin van mij geweest. Wij kennen elkaar al lang, heel lang. Ik deed daarnet wel jaloers over jullie twee, maar ik zie mijn vrouw ontzettend graag. Aan mij heeft ze niet veel gehad. Ik zat altijd op café of op mijn bureau. Ik zou echt willen dat jullie samen er iets van maken. Al is dat in Spanje. Ik hoop alleen dat...
- Vera** Dertig seconden.
- Maria** (*versnelt*) Dat jullie mij niet te snel vergeten zijn. Ik weet het wel, ik heb niet veel gedaan waarvan je kan zeggen: “goh, dat is nu wel iets dat Maria goed heeft gedaan”, maar ik bedoel, ... ik bedoel, ... als ge daar in Spanje gelukkig ligt te zijn op het strand, denkt af en toe eens eventjes terug aan mij.
- Vera** Tien, negen, acht, zeven, ...

Maria neemt bang de hand van Vera vast en sluit haar ogen.

Maria Slik, salut. Ik ga jullie missen.

Vera Drie, twee, één, ...

De hand van Maria valt uit die van Vera. Er wordt in stilte gewacht. Er gebeurt niets. Dan opent Maria één oog, het andere, kijkt naar Vera en Conny en haar eigen lichaam. Vera schudt met haar horloge om te zien of ze nog werkt. Conny gaat aan Maria's pols voelen en kijkt zijn ogen en temperatuur na. Maria zelf wacht bang af. Na een tijdje blijkt er niets gebeurd te zijn.

Maria Euh, Conny, wat nu?

Conny Ik weet het niet. Gij zijt bij mijn weten het eerste geval dat zichzelf overleeft. Dit kan medisch gezien niet.

Maria Misschien een foute diagnose?

Conny De signalen waren overduidelijk.

Maria Misschien zijn de bloedstalen verwisseld? Ge hebt u misschien van dag vergist.

Conny Nee, dat kan niet. Ik heb ze zelf naar het labo gereden en getest.

Vera staat ondertussen achter Maria met haar handen “troostend” op haar schouders.

Vera Misschien moeten we een handje helpen?

Maria How, How, How. Wacht! Misschien ben ik wel gezond.

Conny Dat kan niet. Dat mag niet.

Maria Hoe weet gij dat zo zeker?

Conny Dat is toch iets waar de wetenschap niet aan mag twijfelen. Gij zijt... gij zijt dood. Een levend lijk.

Maria Nu niet overdrijven.

Conny Ik kan het nog altijd niet geloven. Nu zit ge dus pas echt in de problemen.

Vera Gij had al lang niet meer mogen leven. Dan had dat allemaal geen probleem geweest. Maar nee, mevrouw moest weer eens dodelijk ziek zijn en niet dood willen gaan.

Conny Ik kan het nog altijd niet geloven.

Maria Geloof het maar. Ik ben helemaal niet dood. Ik voel mij springlevend.

Vera Conny heeft mij zelf de uitleg gedaan. Temperatura Electica is een ziekte die begint met verschillende symptomen die daarna uw bloed doet afbrokkelen of zo iets. Het is niet dat ik daar veel van begrepen heb, maar wat ik wel begrepen heb is dat je er van dood gaat. Maar gij dus niet.

Maria *(venijnig)* Nee, spijtig hé. Ik voel mij zelfs niet ziek meer.

Vera Ja. Ik had zo gedacht dat die, die Temperatura Electica, dat die ziekte uw einde zou betekenen.

Maria Die Temperature Electica heeft hier helemaal niets mee te maken.

- Vera** Jawel. Conny heeft het mij allemaal uitgelegd.
- Maria** Knappe dokter zijt gij.
- Conny** Het is niet wat ge denkt.
- Vera** Het is allemaal begonnen met uw ziekte. Die heeft uw bloed doen uiteen vallen.
- Maria** *(in het vuur van de discussie)* Och. Temperatura Electica bestaat zelfs helemaal niet. Dat is iets wat ik heb verzonnen, samen met uw vriendinnetje daar...
- Conny** Euh, Maria...
- Maria** Dat is iets... *(Maria beseft zijn bekentenis)*... ik ... ha. Dat ... ja. Nu is het er uit, zie.
- Vera** Pardon?
- Maria** Ik ... ik was helemaal niet ... ziek. Die Temperatura Electica was iets dat ik verzon, om niet meer aan de verkiezing te moeten deelnemen. Ik WAS niet ziek. Tot mevrouw hier iets vond in mijn bloed. Had ik niet gedaan alsof ik ziek was, had ik ten minste in alle rust kunnen sterven.
- Vera** Gij hebt mij dus al heel de tijd wat voor staan liegen?
- Maria** Een bekentenis op mijn sterfbed.
- Vera** *(ingehouden woede)* Plezant!
- Maria** Ik dacht dat gij dat wel plezant zou vinden... *(ziet de boze blik van Vera)* achteraf?
- Vera** Plezant? Gij dacht dat ik het wel plezant zou vinden om uw slaafje te zijn, om de hele dag voor u te moeten zorgen en uw gejammer en geklaag te moeten aanhoren. Gij dacht dat ik zoiets "plezant" zou vinden?
- Maria** Ja, ha, misschien niet plezant. Maar toch wel leuk? *(Vera blijft bliksemen)* Ook niet een klein beetje... lollig?
- Vera** Maria!
- Maria** Ja, zoeteke?
- Vera** Ik moet toegeven, ik had medelijden met u in het begin. Gelijk dat ge daar lag, ziek te zijn. Mijn moederinstinct wou u verzorgen. De eerste dagen heb ik met plezier eten voor u gemaakt, u gevoederd en u in en uit de zetel geholpen, uw slofjes klaargezet en uw glaasjes whisky bijgevuld. Maar langzaam begon mijn frank te vallen. Er klopte iets niet. Ge deed anders. Ge deed zo raar. Ge waart niet zo kleinzerig en flauw als anders. En ineens had ik het door. Gij waart niet ziek. Gij deed maar alsof. Ik wist niet waarom, maar ik had u wel kunnen wurgen.

- Maria** Hola. Voorzichtig met een stervende mens.
- Vera** Stervende mens? Zo'n vaart zal het wel niet lopen. Nietwaar Conny?
- Conny** Ik denk het ook niet.
- Maria** Nu ben ik eventjes niet mee.
- Vera** Ik ben diezelfde avond naar Conny gereden. Met een fles champagne.
- Conny** Maria, daar kon ik niks aan doen.
- Vera** Welgeteld twee glazen later is ze gebroken. Ze heeft me alles opgebiecht.
- Maria** Merci, meisje, merci.
- Conny** Maria, daar kon ik echt niks aan doen.
- Vera** Dit kon ik niet laten gebeuren. Ik wou u een lesje leren. Een koekje van eigen deeg. En samen met Conny heb ik het plannetje bedacht van dat bloed. Wij hebben het spelletje gewoon meegespeeld.

Maria evolueert van onbegrijpend naar opgelucht.

- Maria** Bedoelt ge dat ik niet echt ...?
- Conny** Nee, natuurlijk niet.
- Maria** Ik ga niet dood?
- Vera** Voorlopig nog niet.
- Maria** En mijn bloed valt niet meer uiteen.
- Vera** Wees gerust, ge zijt zo gezond als een vis.
- Maria** Gelukkig. Dat is echt waar een pak van mijn hart. Ik kreeg al even schrik. Maar echt schrik, hé.
- Vera** Dat was de bedoeling. Ik hoop dat ge uw lesje geleerd hebt?
- Maria** Ja. Alé, vooruit. We klappen er niet meer over.
- Vera** Nee, nee. Zo snel kom je er niet van af. Ik vind dat een kleine verontschuldiging hier wel op zijn plaats is.
- Maria** Ja, schatteke. Mijn lief zoeteke. Wat moet ik zeggen. Ge weet dat ik maar een grapje maakte, hé.
- Vera** Wel?

Maria *(als een klein kind)* Hum, sorry. Ik zal het nooit meer doen.

Vera Het is te hopen, anders nijp ik persoonlijk uw strot dicht. En ik wil een reis naar de Dominicaanse Republiek cadeau krijgen.

Maria Weet gij wat dat kost?

Vera Gaan we moeilijk doen, misschien?

Maria Nee. Oké dan.

De bel gaat. Vera gaat open doen. Maria valt Conny aan.

Maria Zeg, lekkere. Ik dacht dat gij kon zwijgen. Medisch beroepsgeheim is u niet bekend zeker.

Conny Het was niet gemakkelijk. Ze heeft mij gedwongen.

Maria Gedwongen. Dat zal wel.

Conny Nee, echt. Ik ...

Maria Dus jij hebt de mannen niet afgezworen?

Conny Nee, Natuurlijk niet.

Maria Godverdomme.

Maria stokt haar woorden als ze de gang in kijkt en ziet wie er binnen komt. Ze gaat voor dood in de zetel liggen, de handen devoot gevouwen. Conny begrijpt niet wat er gebeurt. Petrick komt met Vera binnen. Hij heeft een grote rouwkrans met een lint mee.

Petrick Ik stoer toch niet. Ik dacht ...

Vera Nee, kom maar binnen.

Petrick Mijn innige deelname alvast voor allebei. Ik heb alvast een bloemetje meegebracht voor de overledene.

Vera Merci, maar ik denk niet dat we daar nog iets aan gaan hebben.

Petrick Nee, ik begrijp dat bloemen geen troost kunnen bieden, maar ...

Vera Ik bedoel ... Maria, zeg eens vriendelijk dag tegen de mensen.

Petrick Vera, ik begrijp dat ge de gedachte levend wil houden, maar ...

Vera Nee, nee, kijk eens wie dat er hier is!

Maria tracht het zo lang mogelijk vol te houden. Vera dwingt haar door haar op de handen te slaan.

Vera Maria!

Maria Ha, dag Petrick.

Petrick Maria? Voor een dode ziet ge er wel nog heel goed uit.

Maria Ik, euh, ben niet dood.

Vera *(dwingend tot Maria)* Ze is zelfs niet ziek.

Maria *(groene lach)* Ik ben zelfs niet ziek.

Petrick Ik kan niet volgen.

Maria *(lacherig)* Dat is eigenlijk heel grappig begonnen. Conny hier, en Veraatje, die ik zo graag zie, elke dag meer, die hebben mij bang willen maken en gedaan alsof ik ziek was. Maar dat was dus helemaal niet zo. Ja, die twee ...

Vera *(blijft streng)* En waarom hebben we dat gedaan, Maria?

Maria Ja, dat is nog grappiger.

Petrick Nog grappiger?

Maria Het zit namelijk zo, ik, wel, die Temeratura Electica, dat had ik ook verzonnen. Om aan de verkiezingen te ontsnappen.

Petrick Ha zo. Heel grappig vind ik dat eigenlijk niet.

Maria Nee?

Petrick Nee. Gij weet niet wat een bom geld mij dat gekost heeft zeker? Ik heb juist voor de tweede keer een totaal nieuw verkiezingsprogramma gemaakt en allemaal nieuwe flyers laten drukken. En die kan ik ook weer allemaal de vuilbak in gaan kieperen. Het was beter geweest dat ge u gewoon had teruggetrokken.

Maria *(klein)* Ja weet ge ... Ik kon mij toch niet gewoon terug trekken?

Petrick Waarom niet?

Maria *(sterker)* Stelt u dat gezichtsverlies eens voor.

Petrick Gezichtsverlies? Verdomme, hoe kunt ge mij nu staan beliegen, terwijl ik alles voor u gedaan zou hebben. Alles.

Maria Ja, dat ...

Petrick Dat had ik nu niet verwacht van u. Dat vind ik zo laag bij de grond. Ik ben zwaar teleurgesteld in u.

Maria Terecht.

Petrick Dat kost mij klauwen vol geld.

Maria Sorry.

Petrick Ik noem dat regelrecht misbruik van vertrouwen! Doet gij dat met uw kiezers ook?

Maria (*alert*) Die moeten dat toch niet weten.

Petrick Nee? Ik vind dat zij het recht hebben om dat te weten. Die zijn waarschijnlijk ook jarenlang bedrogen door u.

Maria Het is echt waar de eerste en de laatste keer geweest.

Petrick Hoe moet ik u nog geloven. Hoe moeten kiezers nog in de waarheid geloven?

Maria We zwijgen er over. Dan heeft niemand er nog last van.

Petrick Zijt ge zot? Ik stap hiermee naar de pers. Salut.

Petrick gaat naar de deur. Vera houdt hem staande.

Vera Petrick. Doe dat niet, jongen.

Petrick Geef mij één goeie reden om dat niet te doen.

Vera Ik, bijvoorbeeld.

Petrick Vertel voort.

Vera (*verleid hem*) Hebt gij er al eens aan gedacht hoe hard ik zou lijden onder het publieke gezichtsverlies? Dat kunt ge mij toch niet aandoen?

Petrick Vera, dat is toch niet ...

Vera Als ge Maria door het slijk wilt halen, dan spettert de modder ook op mijn gezicht.

Petrick Misschien heb je gelijk.

Maria (*recht*) Misschien helpt het als ik mijn excuses aanbied.

Petrick Dat helpt een beetje.

Maria Petrick, het spijt me echt dat ik je zo misbruikte. Had ik geweten dat je er zo onder zou lijden, ik had het niet gedaan.

- Petrick** Appology accepted. Maar daarmee heb ik mijn onkosten nog niet terug.
- Maria** Die betaal ik wel.
- Petrick** Nu hoor ik u praten, zie.
- Maria** En als ge wilt, zal ik u steunen. Gelijk een tandem. Ik zal u zelfs aanbevelen bij mijn partij. Dat komt wel in orde.
- Petrick** Thanks. Eigenlijk zijt gij een goeie madam.
- Conny** Legt er nu ook niet te veel eieren onder, hé.
- Petrick** Nee, nee. Ge moogt gerust zijn. Ik hou haar in het oog.
- Vera** Wat denkt ge? Gaan we dit eens doorspoelen met een goed glas champagne?
- Conny** Als er champagne is, dan ben ik uw vrouw.
- Maria** Ik dacht dat we dat al uitgeklaard hadden? Ik hoop tenminste dat Vera nog wat bij mij blijft.
- Conny** Dat was figuurlijk bedoeld. Dat van Vera en mij, dat hoorde bij het complot.
- Maria** Dan is het goed.
- Vera** Komaan, dames, en Petrick. Maria doet er ene op.
- Maria** Maar ik heb geen centen ...
- Vera** Niet zagen, Maria.
- Maria** Nee. Oké. Komaan.

====EPILOOG=====

Iedereen gaat af. Vera als laatste. De telefoon gaat. Vera komt terug binnen en neemt de hoorn op.

- Vera** Hallo. Met De Wit. U hebt met mevrouw De Wit gepraat over de Donksesteenweg? Invoeren van een enkelrichting? Ja. Mijn vrouw is thuis. Ik zal haar even roepen. Ogenblikje ... Maria! Iemand voor u.
- Maria** Wie is het?
- Vera** Een of andere heer uit de Donksesteenweg.
- Maria** Het is niet waar, hé. Ik, pff ... Zeg maar dat ik ziek ben.
- Vera** Maria!

Maria Sorry. Euh, grapje? Ok, geef maar hier.

Vera Wij vertrekken al, hé.

Maria zit enorm verveeld met de telefoon. Vera gaat alvast door. Het gesprek aan de telefoon verloopt zonder woorden terwijl het licht uitdooft.

EINDE

Volgende 2 scènes kunnen als proloog en epiloog gebruikt worden.

Zo kan een extra rol van Eric Kistenmaker worden toegevoegd.

In dat geval dient het deel voor de eerste ===== en na de tweede ===== vervangen te worden door respectievelijk de proloog en de epiloog.

PROLOOG

Maria komt binnen met de krant onder haar arm. Ze gaat achter haar bureau zitten. Achter haar volgt een oude, deftige heer die haar iets wil vragen. Maria is niet geïnteresseerd maar zit het uit als verplicht nummer.

Eric Ik hoop dat ik niet stoort?

Maria (*verveeld*) Eigenlijk wel, zoals elke keer als je hier staat, maar ja, ge staat hier nu toch. Dus, wat is het deze keer, mijnheer ... ?

Eric Kistenmaeker. Het is mijnheer Kistenmaeker. Ik ben getrouwd met Els Demaegd.

Maria Proficiat. Dat vind je niet zo vaak meer.

Eric Ik ben gelukkig getrouwd, al meer dan twee jaar.

Maria (*ironisch*) Zo lang al? Dat “gelukkig” verandert nog wel. Haha! Ik hang al vijfendertig jaar aan de ketting. Op uw leeftijd zou ik er ook niet meer aan beginnen, als ge begrijpt wat ik bedoel.

Maria lacht om haar eigen mop. Eric geeft geen reactie.

Maria (*verdergaand*) Voor wat is het deze keer? Zeg het nu maar, mijn tijd is kostbaar, begrijpt ge?

Eric Dat begrijp ik zeker. Ik wil het hebben over mijn hondje.

Maria Uw hondje deze keer... Dat zou ge beter contact opnemen met een veterinaire. Ik ben bevoegd voor veel zaken, maar niet voor het welzijn van de beestjes.

Eric En over de Donksesteenweg.

Maria De Donksesteenweg? Ik ben niet mee. Wat heeft dat met uw hondje te maken?

Eric Mijn hondje is aangereden in de Donksesteenweg.

Maria Oei. Dat is niet prettig. Was het een grote...

Eric Een chihuahua.

Maria ... auto die uw hondje heeft aangereden?

Eric Het was zo'n minibusje.

Maria Toch niet te veel schade?

Eric Aan mijn hondje?

Maria Aan dien auto!

Eric Het was een chihuahua...

Maria Ça va dus.

Eric Maar hij was wel dood. Op slag.

Maria Die chauffeur?

Eric Mijn chihuahuake.

Eric begint te snotteren. Maria rolt met haar ogen.

Maria Spijtig. En wat verwacht gij nu van mij? Ik kan hem niet terug tot leven wekken, hé.

Eric Dat vraag ik ook niet.

Maria Ik zie er misschien wel zo uit, ik ben God niet, hé. Haha!

Eric *(kordaat)* De verkeersveiligheid moet omhoog daar in de straat. Ik wil dat u de Donksesteenweg enkelrichting maakt. Van de Kapelsesteenweg naar de Bredabaan.

Maria Enkelrichting? Van de Kapelsesteenweg naar de Bredabaan?

Eric Ja. Die straat is veel te breed en er wordt veel te snel gereden. Die chauffeur van dat minibusje heeft mijn chihuahua zelfs niet gezien. Daar ben ik zeker van. Hij was juist bezig met zijn kakske.

Maria Die chauffeur?

Eric Mijn hondje...

Maria Ge had hem toch aan de leiband hangen?

Eric Natuurlijk. Altijd. Altijd als we gingen wandelen, deed ik hem zijn leibandje aan. *(Eric haalt het bebloede leibandje boven)* En als hij dan moegewandeld was, mocht hij altijd in mijn draagtas zitten. Echt schattig hoor.

Maria *(lezend in de krant, geen interesse)* Mmm...

Eric Maar die Opel reed zo snel dat ik geen kans kreeg om hem terug te trekken.

- Maria** *(terzijde)* Dat had uw vader misschien beter gedaan.
- Eric** Pardon?
- Maria** *(snel woorden zoekend)* Dat dien dader stil had moeten staan. En gij denkt dat het invoeren van enkelrichting de problemen daar zou oplossen?
- Eric** Natuurlijk. Dan is er meer ruimte voor voetpad.
- Maria** Ah. Madam wenst meteen een volledige heraanleg?
- Eric** Dat is toch de logica zelve? Als ge de straat niet versmalt, gaan ze er nog sneller rijden.
- Maria** Tja, dat moet onderzocht worden. Ik zal zien wat ik kan doen. Nog iets?
- Eric** Moet u dat niet opschrijven?
- Maria** *(tikt op hoofd)* Dat zit hier... als gebeiteld in beton.
- Eric** U gaat er toch echt iets aan doen?
- Maria** Dat is beloofd. Onze partij is er toch om de mensen te helpen, nietwaar...
- Eric** Oké dan.
- Maria** Verder nog iets, mijnheer Kistenmaecker?
- Eric** Nee.
- Maria** Bon. U vindt vast de weg wel naar buiten?
- Eric** Euh... ja.
- Maria** Dat is zoals ge gekomen zijt, maar dan achterstevoren. Haha.
- Eric** *(schuchter lachje)* Oké. Dag dan.

Ze steekt haar hand uit. Maria leest in haar krant en reageert niet. Eric aarzelt en gaat dan af. Als hij weg is, valt plots Maria haar frank en loopt ze Eric achterna tot aan de deur.

- Maria** Oh ja. Denkt aan mij bij de volgende verkiezingen, hé.

Ze staart hem even na.

- Maria** *(tot publiek: imiteert Eric)* Mijn hondje, mijn hondje. *(terug gewoon)* Dat is meer een rat, ja. Die vraagt godverdomme of ik een heel straat wil aanleggen omdat haar kemelharen sloef op poten is aangereden. Ha. Die mijnheer Kistenmaecker, dat is nu echt het voorbeeld van wat ze een beroepsklager

noemen. Die heeft de godganse dag niks anders te doen dan zagen en klagen over elke scheid die hier gelaten wordt en die denkt dat hij een oplossing heeft voor alles wat hier scheef loopt in de gemeente. Precies een politicus. Elke week is er wel iets anders. Dan staat hij hier ineens voor de deur met een melding over straatverlichting die overdag brandt, dan is het weer een ellenlange klachtenbrief over straatlawaai, dan weer een telefoontje over hangjongeren 's nachts. Zagen dat die kan... Echt zagen... Mijnheer Kistenmaeker... Ze zouden beter voor hem een kist maken.

EPILOOG

Iedereen gaat af. Vera als laatste. Maria blijft achter in de kamer om te bekomen van haar avontuur en doet haar kamerjas en sloefjes uit. Een tel later staat Vera weer in de kamer.

Vera Zeg...

Maria Ja, ja, Vera, ik kom.

Vera Dat is het niet. Er is iemand die u wil spreken.

Maria Wie is het?

Vera Ik weet het niet. Iemand die met u wil spreken over de Donksesteenweg.

Maria *(bevriest)* Toch niet Eric Kistenmaeker?

Vera Zou kunnen...

Maria Zeg maar dat ik ziek ben.

Vera Maria!

Maria *(beseft zijn fout)* Grapje hé...

Vera Wij zijn al weg, hé.

Vera gaat af. Maria zakt diep in haar zetel weg als Eric weer binnen komt.

Eric *(gedreven)* Mijnheer De Wit.

Maria *(De haren in zijn nek komen omhoog)* Eric Kistenmaeker.

Eric Ik heb gehoord dat u zo ziek bent geweest. Was het erg?

Maria Tja... lang verhaal.

Eric Hopelijk is het beter nu?

Maria Ça va. Ça va.

Eric Daar ben ik blij voor.

Maria Voor wat is het?

Eric Ik heb eens zitten nadenken.

Maria Oei. Ge hebt uw eigen toch geen pijn gedaan?

Eric Over de Donksesteenweg.

Maria *(Zucht)* Het is niet waar...

Eric Ja. Ik ben er nu een paar keer door gewandeld met mijn nieuw hondje. Ik heb nu een nieuw hondje. Het is te zeggen, hondje... Een Sint-Bernard. Dat is een veel groter hondenras dan een chihuahua, mocht ge dat niet weten. Zo'n type hond zien de auto's veel beter als ze door de Donksesteenweg rijden en dan kunnen ze ten minste tijdig stoppen. Nu wandelde ik dus gisteren door de Donksesteenweg, viel mij ineens op dat er in die straat dus eigenlijk geen...

Maria *(onderbrekend)* Ik ga er nog een maagzweer overhouden aan die Donksesteenweg...

Terwijl Eric zijn uiteenzetting geeft, laat Maria haar hoofd zakken en fade het licht samen met haar stem uit.